

Ročník 1992

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 67

Rozeslána dne 1. července 1992

Cena Kčs 8,-

O B S A H:

331. Branný zákon (úplné znění, jak vyplývá z pozdějších změn a doplnění)
332. Zákon Slovenskej národnej rady o archívnictve (úplné znenie, ako vyplýva zo zmien a doplnení vykonaných zákonom Slovenskej národnej rady č. 571/1991 Zb.)
333. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Kanady o podpoře a ochraně investic
- Opatření federálních orgánů a orgánů republik**
- Oznámenie Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky o uložení kolektívnych zmlúv vyššieho stupňa
-

331

PŘEDSEDNICTVO FEDERÁLNÍHO SHROMÁŽDĚNÍ

vyhlašuje

úplné znění branného zákona ze dne 23. března 1949 č. 92 Sb., jak vyplývá ze změn a doplnění provedených Ústavou Československé socialistické republiky ze dne 11. července 1960 č. 100 Sb., ve znění ústavního zákona ze dne 20. dubna 1990 č. 101 Sb., ústavním zákonem o československé federaci ze dne 27. října 1968 č. 143 Sb., ve znění ústavního zákona ze dne 20. prosince 1970 č. 125 Sb. a ústavního zákona ze dne 20. prosince 1970 č. 126 Sb., zákonem ze dne 12. července 1950 č. 86 Sb., zákonem ze dne 12. července 1950 č. 88 Sb., zákonem ze dne 16. dubna 1958 č. 19 Sb., zákonem ze dne 29. listopadu 1961 č. 140 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákonem ze dne 17. listopadu 1970 č. 100 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákonem ze dne 24. dubna 1974 č. 40 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákonem ze dne 21. června 1978 č. 64 Sb., zákonem ze dne 14. března 1990 č. 72 Sb., zákonem ze dne 15. května 1991 č. 227 Sb. a zákonem ze dne 10. března 1992 č. 164 Sb.

BRANNÝ ZÁKON

Národní shromáždění Republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

práva a povinnosti jako policisté.¹⁾ Podrobnosti stanoví vláda České a Slovenské Federativní Republiky nařízením.

ČÁST 1

OZBROJENÉ SÍLY
ČESKÉ A SLOVENSKÉ
FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

§ 1

Úkoly ozbrojených sil

(1) K obraně svobody a nezávislosti České a Slovenské Federativní Republiky a ochraně jejího ústavního zřízení vytváří československý stát ozbrojené síly.

(2) Úkolem ozbrojených sil je

- a) odvrátit ozbrojenou silou napadení nebo ohrožení České a Slovenské Federativní Republiky vnějším nepřítelem,
- b) bojovat za samostatnost, celistvost a jednotu státu a ústavní zřízení proti vnějším nepřítelům a plnit vojenské úkoly plynoucí ze spojeneckých závazků České a Slovenské Federativní Republiky a
- c) spolupůsobit při udržování bezpečnosti uvnitř státu v případě přímého násilného útoku proti ústavnímu zřízení České a Slovenské Federativní Republiky.

(3) Vojáků v činné službě smí být použito také při pohromách ohrožujících lidské životy nebo důležité hospodářské statky. Podrobnosti, zejména pokud jde o právní poměry vznikající z takového použití, stanoví vláda České a Slovenské Federativní Republiky nařízením.

(4) Vojáků v činné službě smí být se souhlasem vlády České a Slovenské Federativní Republiky použito také při strážení objektů zvláštního významu a k ochraně státních hranic. Vojáci při strážení mají

§ 2

Složení ozbrojených sil

(1) Ozbrojené síly tvoří vojsko (odstavec 2) jako jejich základ a veřejné ozbrojené sbory, které určí vláda České a Slovenské Federativní Republiky, části těchto sborů nebo jednotliví jejich příslušníci, pokud podle tohoto zákona nebo zvláštních předpisů podléhají vojenskému velení; v době mimořádných opatření podle tohoto zákona (§ 46 až 50) po příslušném povolání (§ 46 odst. 2) též veřejné ochranné sbory určené zvláštními předpisy, jejich části nebo jednotliví příslušníci, a jednotky složené z těchto osob, jakož i osoby povolané k osobním úkonům pro potřeby ozbrojených sil (§ 45).

(2) Vojsko je souhrn vojáků. Vojáky se rozumějí osoby, které byly odvedeny (§ 15) a mají služební povinnost (§ 20).

§ 3

Organizace ozbrojených sil

(1) Útvary ozbrojených sil se doplňují bez rozdílu národnosti. Služebním jazykem je jazyk český a slovenský; ve styku s mužstvem neznalým služebního jazyka lze užit také jeho mateřského jazyka.

(2) Podrobnosti o právních poměrech příslušníků ozbrojených sil, plynoucích z jejich příslušnosti k nim, zejména z nadřízenosti nebo podřízenosti vůči jiným jejich příslušníkům, o způsobu, jakým se vojenský výcvik a vojenská služba vůbec vykonávají, jakož i o organizaci ozbrojených sil, upraví v mezích tohoto zákona, popřípadě v mezích vládních nařízení vydaných k jeho provedení, v oboru své působnosti federální ministerstvo obrany a federální ministerstvo vnitra služebními předpisy, pokud tato úprava nenáleží prezii-

¹⁾ Zákon č. 333/1991 Sb., o Federálním policejním sboru a Sboru hradní policie.

dentu České a Slovenské Federativní Republiky jako vrchnímu veliteli ozbrojených sil.

(3) Počty vojska stanoví vláda České a Slovenské Federativní Republiky na návrh ministra obrany České a Slovenské Federativní Republiky, předložený, pokud jde o vojska ministerstva vnitra, v dohodě s ministrem vnitra České a Slovenské Federativní Republiky.

ČÁST 2

BRANNÁ POVINNOST

Oddíl I

Všeobecná ustanovení

§ 4

Obsah branné povinnosti

Branná povinnost záleží v povinnosti

- a) odvodní (§ 10),
- b) služební (§ 20),
- c) k zvláštní službě (§ 41),
- d) k osobním úkonům pro potřeby ozbrojených sil (§ 45).

§ 5

Osobní rozsah branné povinnosti

(1) Branné povinnosti podléhají v mezích ustanovení odstavce 2 občané České a Slovenské Federativní Republiky, vyjímají ty, kteří požívají na jejím území diplomatických a konzulárních výsad a imunit.

(2) Branná povinnost vzniká 1. lednem roku, v němž občan dovrší 17 let, byla-li však převzata dobrovolně (§ 6 odst. 1), dnem převzetí. Trvá do 31. prosince roku, v němž občan dovrší 60 let. Osoby starší mají brannou povinnost, jen konají-li vojenskou činnou službu v době mimořádných opatření (§ 46 odst. 4), nebo byla-li jim na jejich žádost doba trvání branné povinnosti prodloužena (§ 22 odst. 3).

(3) Ženám může být uložena odvodní a služební povinnost jen v době branné pohotovosti státu, pokud ji nepřevzaly dobrovolně.

(4) Osobní rozsah branné povinnosti může být upraven ústavním činitelem České a Slovenské Federativní Republiky a generálnímu inspektorovi ozbrojených sil České a Slovenské Federativní Republiky na základě tohoto zákona.

§ 6

Dobrovolné převzetí a rozšíření branné povinnosti

(1) Osoby, které nepodléhají branné povinnosti,

mohou počínajíc 1. lednem roku, v němž dovrší 17 let, za branné pohotovosti státu (§ 5 zákona č. 40/1961 Sb.) bez ohledu na věk, se svolením potřebným podle tohoto zákona dobrovolně převzít brannou povinnost, jsou-li u nich splněny podmínky stanovené tímto zákonem a předpisy vydanými k jeho provedení.

(2) Osoby podléhající branné povinnosti mohou za podmínek uvedených v odstavci 1 převzít dobrovolně plnění těch způsobů branné povinnosti, které by jinak od nich nebylo možno požadovat, a může jim být na jejich žádost prodloužena doba trvání branné povinnosti, která by jinak zanikla.

(3) Služební povinnost lze dobrovolně převzít zásadně jen v celém jejím rozsahu. Předem mohou však tuto povinnost omezit

- a) příslušníci cizích států,
- b) občané České a Slovenské Federativní Republiky za branné pohotovosti státu na dobu války, nejdelší o muže, kteří mají ještě pravidelnou odvodní povinnost (§ 11) nebo kterým tato povinnost ještě nevznikla.

§ 7

Úlevy v plnění branné povinnosti

Vláda České a Slovenské Federativní Republiky stanoví nařízením, jaké úlevy v plnění branné povinnosti přísluší občanům České a Slovenské Federativní Republiky, kteří dlouhodobě pobývají v zahraničí.

§ 8

Zhodnocení výkonu branné povinnosti

Tam, kde pro posouzení platových, mzdových nebo jakýchkoli jiných nároků plynoucích z pracovního poměru rozhoduje doba strávená v dotčeném zaměstnání nebo povolání, započítává se do této doby doba, po kterou dotčená osoba konala vojenskou činnou službu (§ 20 odst. 2), přičemž zvláštní předpisy stanoví podrobnosti; nedotčena zůstávají ustanovení zvláštních předpisů o započítávání vojenské činné služby pro účely nemocenského pojištění zaměstnanců, sociálního zabezpečení a placené dovolené na zotavenou.

§ 9

Ústavní práva a svobody vojáků v činné službě

(1) Výkon ústavou zaručených práv a svobod vojáků v činné službě může být omezen jen na základě zákona.

(2) Vojákům v činné službě je zaručena svoboda projevu náboženského vyznání, včetně účasti na náboženských obřadech a umožnění vstupu do vojenských objektů duchovním státům uznaných církví, pokud tomu nebrání povinnosti při výkonu služby.

*Oddíl II**Odvodní povinnost*

§ 10

Obsah a vznik odvodní povinnosti

(1) Odvodní povinnost záleží v povinnosti podrobit se úřednímu řízení, jehož účelem je rozhodnout o povinnosti k vojenské činné službě. Vzniká buď ze zákona jako odvodní povinnost pravidelná (§ 11) nebo mimořádná (§ 12) nebo projevem vůle jako odvodní povinnost dobrovolná (§ 13).

(2) Odvodní povinnost obsahuje povinnost dostavit se k zápisu a odvodu (§ 15), popřípadě k přezkoušení (§ 18), a podrobit se předepsanému řízení, počítajíc v to potřebné lékařské, popřípadě i nemocniční vyšetření, jakož i vyšetření zvláštních osobních schopností a vlastností dotčené osoby (výběrové vyšetření). Osoba, která má odvodní povinnost, nazývá se bravec.

(3) Osoby, které svou odvodní povinnost nesplnily, mohou být k odvodu předvedeny.

(4) Povinnosti dostavit se k odvodu jsou zproštěny osoby

- a) bez končetiny,
- b) nevidomé,
- c) hluchoněmé, hluché a němé,
- d) zbavené způsobilosti k právním úkonům,
- e) stížené vadou, která je činí trvale neschopnými samostatně se pohybovat,
- f) postižené nevyлéčitelnou a život ohrožující nemocí.

(5) Skutečnosti uvedené v odstavci 4 jsou zjišťovány při zápisu (§ 15). Náčelník okresní vojenské správy brance vyzve, aby pro účely zápisu předložil doklady, na jejichž základě je možno rozhodnout, že osoba uvedená v odstavci 4 se nemusí dostavit k odvodu.

§ 11

Pravidelná odvodní povinnost

(1) Pravidelná odvodní povinnost vzniká s výhradou ustanovení odstavce 3 mužům 1. lednem roku, v němž dovrší 18 let, nejsou-li již vojáky na podkladě mimořádného nebo dobrovolného odvodu. Pravidelná odvodní povinnost trvá, nejde-li o některý z případů uvedených v odstavci 2 nebo 3 nebo o přezkoušení (§ 18), do konce odvodního řízení, jemuž se osoba této povinnosti podléhající podrobila v roce, v němž dovršila 20 let, nezanikla-li vydáním konečného odvodního rozhodnutí (§ 15 odst. 3) již dříve.

(2) Občané, kteří v době stanovené v odstavci

1 pro trvání pravidelné odvodní povinnosti nesplnili z jakýchkoli důvodů tuto povinnost, podléhají jí až do vydání konečného odvodního rozhodnutí, nejdéle však do 31. prosince roku, v němž dovrší 60 let.

(3) Osoby, které nabyly státní občanství České a Slovenské Federativní Republiky po dni stanoveném v odstavci 1 pro vznik pravidelné odvodní povinnosti, podléhají této povinnosti od doby nabytí tohoto občanství až do doby uvedené v odstavci 2.

§ 12

Mimořádná odvodní povinnost

Mimořádné odvodní povinnosti podléhají občané České a Slovenské Federativní Republiky, kteří nejsou vojáky, za podmínek stanovených v § 49 odst. 1.

§ 13

Dobrovolná odvodní povinnost

Dobrovolné odvodní povinnosti podléhají osoby, kterým byl povolen dobrovolný vstup do vojska (§ 14).

§ 14

Dobrovolný vstup do vojska

(1) Do vojska dobrovolně vstoupí, kdo na sebe dobrovolně vezme služební povinnost, kterou by jinak neměl, bylo-li mu to na jeho žádost povoleno. Kdo chce dobrovolně převzít tuto povinnost, musí s výhradou ustanovení odstavce 2 na sebe vzít také povinnost podrobit se odvodu, které by jinak nepodléhal (dobrovolná odvodní povinnost). Dobrovolná služební povinnost vznikne, jen je-li dotčená osoba uznána za schopnou k vojenské činné službě. Povolení k dobrovolnému vstupu do vojska může být uděleno občanu počínajíc 1. lednem roku, v němž dovrší 17 let. Nezletilí potřebují k dobrovolnému vstupu do vojska souhlas zákonného zástupce.

(2) Nastanou-li za branné pohotovosti státu mimořádné okolnosti, které znemožňují provedení odvodu, lze dobrovolně vstoupit do vojska i bez odvodu. Osoby, které takto do vojska vstoupily, se pokládají za odvedené dnem nastoupení vojenské činné služby. Podrobnosti stanoví federální ministerstvo obrany služebními předpisy.

(3) O náležitostech a závaznosti žádostí o dobrovolný vstup do vojska platí obecná ustanovení občanského práva o projevu vůle, pokud tento zákon nebo nařízení vydané vládou České a Slovenské Federativní Republiky k jeho provedení nestanoví další podmínky.

(4) Osoby, které nejsou státními občany České a Slovenské Federativní Republiky, mohou dobrovolně vstoupit do vojska jen se svolením prezidenta České a Slovenské Federativní Republiky, vyhovují-li podmínkám stanoveným pro dobrovolný vstup. Žádosti se podávají u federálního ministerstva obrany. K žádosti se připojují:

- a) rodný (křestní) list nebo doklady jej nahrazující,
- b) písemné svolení příslušného úřadu nebo orgánu domovského státu žadatele k dobrovolnému vstupu do vojska, neprominulo-li federální ministerstvo obrany předložení tohoto dokladu,
- c) prohlášení, kterým se uchazeč zavazuje k vojenské činné službě,
- d) doklady o dosaženém vzdělání.

§ 15

Zápis a odvody

(1) Zápis je úřední řízení, jehož účelem je vzít brance do vojenské evidence, zjistit předběžně jejich způsobilost k vojenské činné službě a učinit opatření k zlepšení zdravotní a jiné způsobilosti branců pro výkon vojenské činné služby.

(2) Odvody jsou pravidelné, mimořádné nebo dobrovolné. Účelem odvodu je rozhodnout o povinnosti branců k vojenské činné službě podle zjištěné tělesné a duševní způsobilosti branců k této službě. Rozhodnutí, že bravec je povinen vojenskou činnou službou (odveden), nazývá se odvedením.

(3) Odvody provádějí okresní odvodní komise. Odvodní rozhodnutí činí zástupce vojenské správy. Dobrovolné odvody mohou provádět též vojenské odvodní komise. Proti odvodnímu rozhodnutí, že bravec je nebo není odveden (konečné odvodní rozhodnutí) nebo že se má dostavit k odvodu v příštím roce (odvod odročen), se může bravec odvolat. Odvolání proti odvodnímu rozhodnutí je možné pouze na základě nových skutečností, které v době odvodního řízení nebyly známy; podání odvolání nemá odkladný účinek. Odvod může být odročen ze zdravotních nebo jiných důvodů na jeden rok, nejvýše však po dobu tří let. Po této době rozhodne komise s konečnou platností o schopnosti nebo neschopnosti brance k vojenské činné službě. Brancům, kterým byl odročen odvod ze zdravotních důvodů, poskytuje se bezplatná léčebná péče ve zdravotnických zařízeních státní zdravotní správy.

(4) K provádění pravidelných odvodů se zřizují u okresních vojenských správ okresní odvodní komise ve složení:

- a) předseda-náčelník okresní vojenské správy nebo zástupce jím určený,
- b) členové

1. zástupce okresního úřadu nebo jemu na roveň postaveného územního orgánu státní správy,
2. dva lékaři, které zajistí příslušný orgán státní zdravotní správy na žádost náčelníka okresní vojenské správy; federální ministerstvo obrany může v dohodě s ministerstvem zdravotnictví České republiky nebo s ministerstvem zdravotnictví Slovenské republiky určit místo jednoho lékaře státní zdravotní správy lékaře vojenské správy.

(5) Odvodnímu řízení mohou být přítomni též zástupci orgánů obcí, z nichž jsou branci předvoláváni k odvodu.

(6) Mimo osob uvedených v odstavcích 4 a 5 a brance, který se dostavil k odvodu, smějí být v odvodní místnosti přítomny jen osoby, které k tomu dostanou pověření orgánů nadřízených okresní vojenské správě.

(7) Okresní úřad nebo jemu na roveň postavený územní orgán státní správy zajistí na žádost náčelníka okresní vojenské správy materiální prostředky a potřebný personál k provádění lékařských prohlídek.

(8) Složení vyšší odvodní komise²⁾ určí orgán nadřízený okresním vojenským správám. Jejimi členy jsou zástupci územního orgánu vojenské správy a lékaři vojenské správy.

(9) Vyšší odvodní komise

- a) řídí a kontroluje činnost okresních odvodních komisí,
- b) rozhoduje o odvolání odvedenců proti odvodnímu rozhodnutí,
- c) rozhoduje o stížnostech členů okresních odvodních komisí proti odvodnímu rozhodnutí těchto komisí,
- d) přezkoumává konečné odvodní rozhodnutí, podle něhož bravec nebyl odveden, je-li důvodná domněnka, že toto rozhodnutí je nesprávné,
- e) řeší stížnosti na neurčení k náhradní službě a odvolání proti nepovolení odkladu základní (náhradní) služby.

²⁾ Komise u územního vojenského správního orgánu druhého stupně.

(10) Předseda vyšší odvodní komise vyhláší rozhodnutí komise. Proti tomuto rozhodnutí není opravného prostředku.

§ 16

Pravidelné odvody

(1) Pravidelnému odvodu se podrobují osoby podléhající pravidelné odvodní povinnosti.

(2) Pravidelné odvody se konají jako hlavní nebo dodatečné. Hlavní odvody se konají každoročně zpravidla v měsících září a říjnu, nestanoví-li federální ministerstvo obrany jinak. Dodatečné odvody se konají podle potřeby.

(3) Okresní vojenské správy zapisují k pravidelnému odvodu každoročně občany, kteří do 31. prosince běžného roku dovrší 18 let.

(4) Seznamy občanů podle odstavce 3, na něž se vztahuje pravidelná odvodní povinnost, pořizují každoročně k 1. lednu obce pověřené výkonem státní správy, v jejichž obvodu jsou občané přihlášení k trvalému pobytu. Seznam obsahuje jméno a příjmení, den, měsíc a rok narození, místo narození, rodné číslo, adresu trvalého pobytu a předkládá se příslušné okresní vojenské správě do 15. ledna.

(5) Seznamy občanů podle odstavce 3, na něž se vztahuje pravidelná odvodní povinnost, a kteří mají trvalý pobyt v zahraničí, pořizují zastupitelské úřady, v jejichž obvodu občané žijí. Seznam s údaji podle odstavce 4 zasílá se prostřednictvím federálního ministerstva zahraničních věcí federálnímu ministerstvu obrany do 31. ledna každého roku.

(6) O tom, že se mají dostavit k odvodu, uvědomují se občané povolávacím rozkazem, popřípadě veřejnou vyhláškou. Občané podléhající odvodu jsou povinni dostavit se k němu na místo a v době stanovené povolávacím rozkazem nebo ve veřejné vyhlášce a prokázat svou totožnost.

(7) Za vážné příčiny, které nedovolují občanu dostavit se k odvodu, lze považovat jen

- a) nemoc občana, která je podle lékařského potvrzení překážkou, aby se dostavil,
- b) trvalý pobyt v zahraničí,
- c) zajištění, zadržení, zatčení, vazbu a výkon trestu odnětí svobody,
- d) jiné překážky vzniklé nezávisle na něm, které mu brání dostavit se včas; o tom však musí občan předložit potvrzení obecního úřadu, policie nebo jiného příslušného orgánu místa, kde překážka vznikla.

Občané, kteří podléhají odvodní povinnosti, jsou povinni neodkladně hlásit okresní vojenské správě místa jejich trvalého pobytu pominutí překážek, které jim

bránily dostavit se k odvodu. Odvodu se podrobí dodatečně.

(8) Branci povolání k odvodu se podrobí lékařské prohlídce, kterou provádějí lékaři-členové okresní odvodní komise. Nemohou-li lékaři zjistit přesně zdravotní stav brance, odešlou ho k doplňujícímu odbornému lékařskému vyšetření. U branců, kteří se dlouhodobě léčí, zabezpečí státní zdravotní správa nejpozději do 14 dnů před zahájením odvodního řízení odborné vyšetření tak, aby odvodní komise mohla komplexně posoudit jejich zdravotní stav. Výsledky zdravotního vyšetření s příslušným návrhem odevzdá lékař okresní vojenské správě místa trvalého pobytu brance. Brance, u kterých lékaři zjistí dočasnou neschopnost k vojenské činné službě pro chorobu (vadu), určuje náčelník okresní vojenské správy k léčebné péči. Těmto brancům se poskytuje bezplatná léčebná péče v rozsahu a způsobem, které stanoví ministerstvo zdravotnictví České republiky nebo ministerstvo zdravotnictví Slovenské republiky v dohodě s federálním ministerstvem obrany.

(9) Podle výsledku lékařské prohlídky vyhlásí předseda komise odvodní rozhodnutí:

- a) o schopnosti brance k vojenské činné službě, nebo
- b) o trvalé neschopnosti brance k vojenské činné službě, nebo
- c) o odročení odvodu při dočasné neschopnosti brance pro chorobu (vadu).

(10) Branci jsou po dobu svého trvalého pobytu v zahraničí osvobozeni od povinnosti dostavit se do České a Slovenské Federativní Republiky, aby splnili pravidelnou odvodní povinnost. Odvodu se podrobí po návratu k trvalému pobytu do České a Slovenské Federativní Republiky.

§ 17

Mimořádné a dobrovolné odvody

(1) Mimořádným odvodům se podrobují osoby podléhající mimořádné odvodní povinnosti. Není-li možno pro mimořádné okolnosti provést takové odvody způsobem stanoveným tímto zákonem, upraví způsob jejich provedení federální ministerstvo obrany se zřetelem k daným okolnostem. Proti odvodnímu rozhodnutí není opravného prostředku.

(2) O mimořádných odvodech platí obdobně ustanovení o pravidelných odvodech. Nařizují-li se mimořádné odvody, jsou osoby jim podléhající povinny přihlásit se k nim u orgánu obce pověřené výkonem státní správy příslušné podle místa trvalého pobytu.

(3) Dobrovolným odvodům se podrobují osoby, kterým byl povolen dobrovolný vstup do vojska. Dobrovolné odvody se konají podle potřeby. O dobrovolných odvodech platí obdobně ustanovení o pravidelných odvodech.

§ 18

Přezkoušení

(1) Je-li odůvodněna domněnka, že konečné odvodní rozhodnutí, podle něhož branec nebyl odveden, je nesprávné, přezkouší je vyšší odvodní komise.

(2) Přezkoušení je přípustné jen do tří let po 31. prosinci roku, v němž došlo k odvodnímu rozhodnutí. Bylo-li však toto rozhodnutí způsobeno činem, který zakládá skutkovou podstatu trestného činu, lze přezkoušení provést kdykoliv.

(3) Přezkoušení nařizují orgány nadřízené okresním vojenským správám,

- a) je-li podezření, že odvodní rozhodnutí, podle něhož branec nebyl odveden, bylo vydáno v důsledku jednání, které je trestným činem,
- b) vzniknou-li pochybnosti o správnosti odvodního řízení, v němž branec nebyl odveden.

(4) Vede-li se trestní řízení pro podezření, že odvodní rozhodnutí, podle něhož branec nebyl odveden, bylo způsobeno trestným činem, oznámí orgán činný v trestním řízení, který ve věci vydal pravomocné rozhodnutí, výsledek řízení orgánu nadřízenému okresní vojenské správě, v jejímž obvodu byl branec podroben odvodu.

(5) Přezkoušení provádí vyšší odvodní komise. Jejím členem nesmí být osoba, která byla v téže věci členem okresní odvodní komise.

(6) O přezkoušecím řízení platí obdobně ustanovení o odvodním řízení. Je-li třeba odborného lékařského vyšetření, může být branec odeslán i do jiného zdravotnického zařízení.

(7) Proti rozhodnutí vyšší odvodní komise není opravného prostředku.

§ 19

Náklady spojené se zápisem, odvodem a přezkoušením

(1) Branci se při použití veřejných dopravních prostředků hradí prokázané výdaje vynaložené na cestu z místa trvalého nebo přechodného bydliště k zápisu, odvodu, přezkoušení nebo doplňujícímu odbornému vyšetření zdravotního stavu a zpět. Branci se hradí jízdné autobusem nebo jízdné v nejnižší třídě osobního vlaku nebo rychlíku. Jízdné k zápisu, odvodu a přezkoušení hradí obecní úřad místa trvalého pobytu občana; jízdné k doplňujícímu odbornému vyšetření zdravotního stavu hradí vojenská správa. Pokud povolání k úkonu zavinil občan zanedbáním nebo obcházením povinnosti nebo uváděním komise v omyl, jízdné se nehradí.

(2) Osoba, která se nedostavila bez vážného důvodu k přezkoušení, nebo bylo-li přezkoušení nařízeno proto, že rozhodnutí o neschopnosti k vojenské činné službě bylo vydáno v důsledku jednání této osoby, které je trestným činem, je povinna nahradit náklady vynaložené na přezkoušení. Je-li při odeslání některé osoby do vojenské nemocnice nutný doprovod pro její odpor nebo pro podezření z útěku, hradí náklady za doprovod dotčená osoba.

(3) Prostory a místnosti k provádění odvodu, jejich otop a udržování po dobu úředního řízení zajišťuje a vzniklé náklady hradí na žádost okresní vojenské správy okresní úřad nebo jemu na roveň postavený orgán státní správy.

(4) Náklady vzniklé obcím nebo okresním úřadům při plnění úkolů podle tohoto zákona, které nelze pokryt z jejich rozpočtů, se hradí ze státního rozpočtu federace.

*Oddíl III**Služební povinnost*

§ 20

Pojem a druhy služební povinnosti

(1) Služební povinnost je povinnost vojáků včas nastoupit a vykonávat vojenskou činnou službu (odstavec 2).

(2) Vojenská činná služba zahrnuje:

- a) základní službu (§ 27),
- b) náhradní službu (§ 28),
- c) další službu (§ 37),
- d) službu vojáků z povolání (§ 25 odst. 1),
- e) službu vojáků ve výslužbě, povoláných přechodně k vojenské činné službě (§ 25 odst. 3),
- f) vojenská cvičení (§ 39) a
- g) mimořádnou službu (§ 46 odst. 1, § 47 odst. 1, § 49 odst. 2).

(3) Každý voják je povinen plnit služební povinnost osobně podle svých duševních i tělesných schopností a znalostí.

(4) Vojáci, kteří plní některou z povinností uvedených v odstavci 2, jsou vojáky v činné službě, ostatní vojáci jsou vojáky mimo činnou službu.

§ 21

Začátek, konec a zbavení služební povinnosti

(1) Služební povinnost vzniká dnem odvedení. Tímto dnem se odvedení zařazují do vojska a stávají se vojáky. Až do dne nastoupení základní (náhradní) služby označují se vojáci výrazem „odvedenci“.

(2) Povinnost k základní (náhradní) službě jsou muži povinni plnit po dovršení věku 18 let, pokud ji nepřevzali dobrovolně.

(3) Služební povinnost končí propuštěním z vojska (§ 22).

(4) Služební povinnosti jsou zbaveny osoby, které podaly prohlášení o odmítnutí základní (náhradní) služby nebo vojenského cvičení.³⁾

§ 22

Propuštění z vojska

(1) Z vojska se propustí:

- a) osoby, které byly odvedeny, aniž pro to byl dán právní podklad,
- b) osoby, které dosáhly věku, kdy končí jejich branná povinnost. Vykonává-li osoba, která dosáhla tohoto věku, vojenskou činnou službu v době, kdy bylo nařízeno některé z mimořádných opatření, prodlužuje se její branná povinnost až do jejího propuštění z této služby; při zrušení mimořádných opatření musí však být tyto osoby propuštěny,
- c) osoby, které se na základě přezkumného řízení staly trvale neschopnými k vojenské činné službě, vyjímajíc vojáky z povolání a ve výslužbě, které lze propustit jen na jejich písemnou žádost,
- d) osoby, u nichž nastaly jiné okolnosti způsobující zánik branné povinnosti a které přitom nehodlají se souhlasem vojenské správy dobrovolně převzít další plnění branné povinnosti,
- e) osoby, které jsou povinny civilní službou.

(2) Osobám, které dosáhly věku, kdy končí jejich branná povinnost, může vojenská správa na jejich žádost dobu jejího trvání prodloužit. Takové osoby lze pak z vojska propustit na jejich žádost, nebylo-li nařízeno některé z mimořádných opatření. Z úřední moci lze je propustit kdykoliv. O vojácích z povolání a ve výslužbě, kteří sami nepožádají o propuštění z vojska, má se za to, že jim byla doba trvání branné povinnosti prodloužena.

§ 23

Přezkumné řízení

(1) Přezkumným řízením se zjišťuje zdravotní schopnost nebo neschopnost vojáků k vojenské činné službě.

(2) Přezkumné řízení provádějí přezkumné komise při okresních vojenských správách, orgánech nadřízených okresním vojenským správám a ve vojenských nemocnicích. Jejich zřizování, složení a činnost stanoví

federální ministerstvo obrany obecně závazným právním předpisem.

(3) Členy přezkumných komisí u okresních vojenských správ jsou lékaři obdobně jako u odvodních komisí.

(4) Povolání vojáci jsou povinni dostavit se k přezkumnému řízení. Jízdné v nejnižší třídě osobního vlaku nebo rychlíku anebo jízdné autobusem z místa pobytu do místa přezkumu a zpět hradí vojenská správa.

§ 23a

Úlevy ze služební povinnosti

(1) Prezidentovi České a Slovenské Federativní Republiky, poslancům Federálního shromáždění - členům výborů Federálního shromáždění zřízených pro brannou politiku, předsedovi a členům vlády České a Slovenské Federativní Republiky, předsedovi a členům Rady obrany státu, soudcům Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky, soudcům Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky, generálnímu prokurátorovi České a Slovenské Federativní Republiky a Generálnímu inspektorovi ozbrojených sil České a Slovenské Federativní Republiky se po dobu výkonu funkce přeruší nebo odloží výkon vojenské činné služby.

(2) Nepřevezmou-li osoby uvedené v odstavci 1 dobrovolně služební povinnost, může jim být uložena pouze za mimořádných opatření a v době branné pohotovosti státu (§ 46 až 49).

(3) Ustanovení o dobrovolném převzetí služební povinnosti podle odstavce 2 platí i po ukončení funkčního období.

§ 24

Dočasné úlevy ze služební povinnosti

(1) U poslanců zákonodárných sborů se vojenská činná služba odloží, případně se jejich vojenská činná služba přeruší na dobu, po kterou jsou poslanci zákonodárných sborů. Vojenské cvičení takto zameškané se promíjí. Ustanovení o promíjení neplatí, byl-li vyhlášen stav branné pohotovosti státu. Obdobně se postupuje při zvolení do placené funkce v obecním zastupitelstvu.

(2) Odboroví funkcionáři se nepovolávají na vojenské cvičení a k výkonu základní služby po dobu trvání stávkové nebo stávkové pohotovosti.

(3) Funkcionáři politických stran a politických hnutí a kandidáti do zákonodárných sborů se nepovolávají na vojenské cvičení a k výkonu základní služby po dobu trvání volební kampaně až do skončení voleb.

³⁾ § 1 odst. 1 a § 2 zákona č. 18/1992 Sb., o civilní službě.

(4) U kandidátů do zákonodárných sborů se nástup vojenské činné služby odloží, popř. se jejich vojenská činná služba přeruší na dobu volební kampaně až do skončení voleb.

§ 25

Služební povinnost vojáků z povolání a ve výslužbě

(1) Vojáky z povolání jsou vojáci, kteří vojenskou službu vykonávají jako své povolání ve služebním poměru, do něhož byli přijati podle zvláštních předpisů. Vojáci z povolání jsou povinni vojenskou činnou službou, dokud tento jejich služební poměr nezanikne.

(2) Vojáci z povolání setrvávají ve vojenské činné službě do splnění převzatého závazku, který činí nejmeně 10 let.

(3) Vojáci z povolání po splnění převzatého závazku se svým souhlasem setrvávají ve vojenské činné službě a generálové, důstojníci a praporčíci v záloze setrvávají v záloze podle vojenských hodností do dosažení těchto věkových hranic:

Vojenské hodnosti	Věkové hranice			
	Vojen. činná služba	Záloha 1. kat.	Záloha 2. kat.	Záloha 3. kat.
rotní, rotmistři a nadrotmistři	45	50	–	55
podpraporčíci, praporčíci a nadpraporčíci	50	50	–	55
podporučíci a poručíci	40	40	45	50
nadporučíci a kapitáni	40	45	50	55
majoři	45	45	50	55
podplukovníci	45	50	55	60
plukovníci	50	55	–	60
generálové	55	60	–	65
generálové - ženy	50	–	–	50
ostatní vojákyně z povolání a vojákyně v záloze	podle hodnosti	–	–	50

Po dobu stanovenou věkovou hranicí pro setrvání v záloze 3. kategorie prodlužuje se generálům v záloze branná povinnost (§ 5 odst. 2).

(4) Vojáky ve výslužbě sae stávají generálové, důstojníci a praporčíci, kteří byli

- propuštění z vojenské činné služby po dosažení věkových hranic zálohy 3. kategorie,
- přeložení do zálohy a dosáhli věkových hranic zálohy 3. kategorie,
- propuštění z vojenské činné služby pro trvalou neschopnost k vojenské činné službě.

Služební povinnost vojáků ve výslužbě trvá, dokud nebyli propuštěni z vojska. Vláda České a Slovenské Federativní Republiky stanoví nařízením, kdy mohou být na přechodnou dobu povoláni k vojenské činné službě.

§ 26

Osvobození od služební povinnosti příslušníků Federálního policejního sboru, Policie České republiky, Policejního sboru Slovenské republiky, Sboru hradní policie, Federální bezpečnostní informační služby, Sboru nápravné výchovy České republiky a Sboru vězeňské a justiční stráže Slovenské republiky a opatření při jejich propuštění (uvolnění) ze služebního poměru

(1) Příslušníci Federálního policejního sboru, Policie České republiky, Policejního sboru Slovenské republiky, Sboru hradní policie, Federální bezpečnostní informační služby, Sboru nápravné výchovy České republiky a Sboru vězeňské a justiční stráže Slovenské republiky (dále jen „sbory a bezpečnostní služba“), kteří vykonali základní službu, jsou po dobu služebního poměru ke sboru nebo bezpečnostní službě osvobozeni od služební povinnosti (§ 20), kterou by jinak byli povinni.

(2) Osoby, jejichž služební poměr ke sboru nebo bezpečnostní službě skončil, mají služební povinnost jako vojáci v záloze.

(3) Hodnosti, kterých dosáhli příslušníci sborů nebo bezpečnostní služby ve vojsku, se zpravidla nemění po dobu jejich služby v těchto sborech nebo bezpečnostní službě, ani při jejich propuštění nebo uvolnění ze služebního poměru, leč by jim tato vojenská hodnost nemohla být podle obecně závazných právních předpisů ponechána.

(4) Na žádost osoby uvedené v odstavci 3, podanou po jejím propuštění nebo uvolnění ze služebního poměru ke sboru nebo bezpečnostní službě, může být vojenská hodnost upravena podle hodnosti, které dosáhla v těchto sborech nebo bezpečnostní službě. Úprava hodnosti může být provedena i na návrh orgánu, který osobu propouští (uvolňuje) ze služebního poměru.

(5) Personální útvary sborů nebo bezpečnostní služby oznámí propuštění nebo uvolnění ze služebního poměru příslušné okresní vojenské správě.

§ 27

Základní služba

(1) Základní službou jsou povinny, nejsou-li určeny k náhradní službě (§ 28), osoby, které byly odvedeny

- a) při pravidelných odvodech nebo při dobrovolných odvodech, k nimž došlo mimo dobu branné pohotovosti státu, nebo
- b) při dobrovolných odvodech za branné pohotovosti státu, neomezily-li svou služební povinnost dobrovolně převzatou na dobu války [§ 6 odst. 3 písm.b)], nebo
- c) při mimořádných odvodech, jde-li o muže odvedené v době, kdy neměli ještě pravidelnou odvodní povinnost nebo kdy by jinak pravidelné odvodní povinnosti ještě podléhali, nebo o odvedence, kteří se zavázali k základní službě, k níž nebyli povinni.

(2) Základní služba trvá 18 měsíců a počítá se ode dne skutečného jejího nastoupení. Federální ministerstvo obrany může do této doby započítat vykonanou mimořádnou službu nebo její část.

(3) Doba trvání základní služby

- a) absolventů vysokých škol, kteří ukončili vysokoškolské studium státní zkouškou, se stanoví na 12 měsíců,
- b) absolventů vysokých škol, kteří byli zařazeni do vojenské přípravy na vysokých školách a ukončili část této přípravy zápočtem, se stanoví na 11 měsíců,
- c) absolventů vysokých škol, kteří byli zařazeni do vojenské přípravy na vysokých školách a ukončili tuto přípravu závěrečnými zkouškami, žen, které dobrovolně vstoupily do vojska, a vojáků, kteří převzali závazek k další službě, se stanoví na 9 měsíců.

(4) Vláda České a Slovenské Federativní Republiky může dobu trvání základní služby zkrátit nařízením.

§ 28

Náhradní služba

(1) Místo základní služby vykonávají náhradní službu osoby určené k ní podle § 29 až 31.

(2) Určení k náhradní službě se stane ze zákona (§ 29), na žádost (§ 30) nebo z moci úřední (§ 31).

(3) Náhradní služba trvá 5 měsíců a počítá se ode dne skutečného jejího nastoupení. Federální ministerstvo obrany může do této doby započítat vykonanou mimořádnou službu nebo její část.

§ 28a

Započítání základní (náhradní) služby

Osobám, které již sloužily ve vojsku a byly z něho propuštěny, se základní (náhradní) služba už vykonaná započítává do základní (náhradní) služby.

§ 29

Určení k náhradní službě ze zákona

K náhradní službě se určí osoby, které bez vlastní viny byly odvedeny po 31. prosince roku, v němž dovršily 30 let, nebo bez vlastní viny nenastoupily základní službu do 31. prosince roku, v němž dovršily 30 let.

§ 30

Určení k náhradní službě na žádost

(1) Bylo-li odvedeno více osob, než je třeba k doplnění počtu vojska stanoveného podle § 3 odst. 3, určí se dále k náhradní službě počet osob, rovnající se rozdílu mezi tímto potřebným počtem a počtem osob, které byly skutečně odvedeny. Tento počet stanoví každoročně federální ministerstvo obrany podle početních přírůstků a úbytků, k nimž pravděpodobně dojde po nastoupení odvedenců do základní služby.

(2) K náhradní službě podle odstavce 1 lze určit především odvedence a osoby, jež dosud nevykonaly 5 měsíců základní služby, pokud o to požádají, mají-li pro svou žádost zvláštní důvody rodinné, hospodářské nebo sociální. Osoby dobrovolně odvedené lze k náhradní službě určit, jen vznikly-li důvody pro toto určení po jejich odvedení. Pominou-li důvody po podání žádosti, je žadatel povinen tuto okolnost neprodleně hlásit.

(3) O žádostech za určení k náhradní službě rozhoduje náčelník okresní vojenské správy. Proti tomuto rozhodnutí není opravného prostředku.

(4) Ukáže-li se dodatečně, že tu nebylo důvodů, pro něž došlo k určení k náhradní službě, nebo pominou-li později tyto důvody a není-li ani jiných důvodů pro toto určení, zruší náčelník okresní vojenské správy po slyšení žadatele původní rozhodnutí a žadatel se povolá k základní službě. Přitom se mu započítává do základní služby doba, po kterou konal náhradní službu nebo část základní služby, jakož i doba, po kterou trvaly ještě po propuštění ze základní nebo náhradní služby důvody, o něž byla opřena žádost za určení k náhradní službě.

§ 31

Určení k náhradní službě z moci úřední

(1) Nedosahuje-li počet osob určených k náhradní službě podle ustanovení § 30 odst. 2 celého početního přebytku (§ 30 odst. 1), určí vojenská správa k náhradní službě další osoby, které dosud nevykonaly 5 měsíců základní služby. Při výběru je třeba dbát především zájmů služebních, zároveň se však přihlédne též k rodinným, hospodářským a sociálním poměrům.

(2) Rozhodnutí učiněné podle odstavce 1 lze ze služebních důvodů zrušit. V tomto případě se povolá osoba určená k náhradní službě k výkonu základní služby jen na dobu končící dnem, jímž by byla její základní služba skončila, kdyby nebyla bývala určena k náhradní službě.

(3) Nejsou-li splněny podmínky § 30 odst. 1, lze odvedence určit k náhradní službě jen se souhlasem vlády České a Slovenské Federativní Republiky.

§ 32

Propuštění na trvalou dovolenou místo určení k náhradní službě

(1) Osoby, které by měly být podle ustanovení § 30 odst. 2 nebo § 31 odst. 1 určeny k náhradní službě, nemohou však být k této službě určeny jedině proto, že vykonaly základní službu delší 5 měsíců, propustí se na trvalou dovolenou.

(2) O zrušení rozhodnutí učiněného podle odstavce 1 a o opětovném povolání osoby propuštěné na trvalou dovolenou k základní službě platí obdobně ustanovení § 30 odst. 4 a § 31 odst. 2.

§ 33

Nastoupení základní a náhradní služby

(1) Osoby odvedené při pravidelných odvodech, jímž nebyl povolen odklad základní (náhradní) služby (§ 34), nastupují tuto službu v kalendářním roce, v němž byly odvedeny, nebo v roce následujícím.

(2) Nástupní dny vyhlásí každoročně federální ministerstvo obrany.

(3) Došlo-li k odvodu po stanoveném nástupním dnu nebo nenastoupil-li odvedenec základní (náhradní) službu tohoto dne, může mu vojenská správa povolit odklad této služby do příslušného nástupního dne v příštím kalendářním roce.

(4) Federální ministerstvo obrany může z důležitých důvodů povolit ve zvláštních případech nastoupení základní (náhradní) služby i mimo nástupní dny vyhlášené podle odstavce 2. Podrobnosti stanoví vláda České a Slovenské Federativní Republiky nařízením.

(5) Pokud dobrovolníci odvedení za branné pohotovosti státu a osoby odvedené při mimořádných odvodech jsou povinni konat základní (náhradní) službu, nastoupí ji zpravidla dnem následujícím po propuštění z mimořádné služby.

§ 34

Odklad základní a náhradní služby

(1) Odvedencům, kteří se připravují na určité povolání, lze na jejich žádost povolit odklad základní (náhradní) služby, a to nejdéle do stanoveného nástupního dne v roce, v němž dovrší 25 let, a jde-li o studující vysokých škol, do ukončení studia, nejdéle však do 30 let. Obdobně lze povolit odklad, nejdéle však do nástupního dne v roce, v němž žadatel dovrší 25 let, vyžadují-li toho jiné důvody hodné zvláštního zřetele.

(2) Vláda České a Slovenské Federativní Republiky stanoví nařízením, kdy lze odložit nastoupení základní (náhradní) služby z úřední moci.

(3) Osoby, kterým byl povolen odklad, nastoupí základní (náhradní) službu v roce, kdy odklad končí, nebo v roce následujícím, ve stanovený nástupní den.

(4) Ukáže-li se dodatečně, že tu nebylo důvodů, pro které byl odklad základní (náhradní) služby povolen, nebo pominou-li dodatečně tyto důvody, lze povolení odkladu zrušit.

(5) Vláda České a Slovenské Federativní Republiky stanoví nařízením, jak se provádí povolování odkladů základní (náhradní) služby, upraví řízení o žádostech za ně a stanoví, jak se postupuje, bylo-li zrušeno rozhodnutí o povolení odkladu.

(6) Proti rozhodnutí, jímž byla žádost za odklad zamítnuta nebo jímž bylo rozhodnutí o povolení odkladu zrušeno, lze podat odvolání do 15 dnů po doručení u orgánu, který rozhodnutí vydal, k orgánu nadřízenému, který rozhoduje s konečnou platností. Rozhodnutí musí obsahovat poučení o odvolání.

§ 35

Prominutí náhradní služby

Osobám, které bez vlastní viny do 31. prosince roku, v němž dovršily 30 let, nenastoupily náhradní službu, k níž byly určeny na žádost nebo z moci úřední, jakož i osobám, určeným k náhradní službě ze zákona, může federální ministerstvo obrany vykonání náhradní služby prominout.

§ 36

Trvalá dovolená

(1) Vojáky na trvalé dovolené jsou vojáci, kteří byli ze základní (náhradní) služby předčasně propuště-

ni a nebyli dosud přeloženi do zálohy. Kromě důvodu uvedeného v § 32 odst. 1 lze předčasně propustit ze základní služby na trvalou dovolenou vojáky,

- a) mají-li být odstraněny jejich přebytečné počty,
- b) jde-li o hromadné propuštění příslušníků jednoho nástupního ročníku před jejich přeložením do zálohy,
- c) rozhodne-li tak přezkumná komise,
- d) kterým byl dodatečně povolen odklad,
- e) kterým měla být udělena zdravotní dovolená nejméně na dobu zbývajících k dokončení základní služby,
- f) ženy, u nichž bylo zjištěno těhotenství,
- g) kteří byli vzati do vazby,
- h) kteří byli pravomocně odsouzeni k trestu odnětí svobody, dnem nástupu trestu.

(2) Z náhradní služby lze předčasně propustit na trvalou dovolenou vojáky z důvodů uvedených v odstavci 1 písm. b) až h) a vojáky, kteří nemohou konat náhradní službu pro nemoc nepřetržitě po dobu delší než 28 dnů, jestliže podle vyjádření odborného lékaře není pravděpodobné, že se uzdraví nejpozději v dalších 14 dnech.

(3) Propuštěním na trvalou dovolenou se základní (náhradní) služba přerušuje. Vojáci na trvalé dovolené jsou povinni nastoupit k pokračování v základní (náhradní) službě v nejbližším nástupním termínu, který následuje po pominutí důvodů, pro které byli propuštěni na trvalou dovolenou.

§ 36a

Prominutí zbytku základní (náhradní) služby

(1) Vojákům propuštěným na trvalou dovolenou podle § 36 odst. 1 písm. a), b), e) a f) se zbytek základní služby promíjí nepřesahuje-li šest měsíců. Zbytek náhradní služby vojákům uvedeným v § 36 odst. 2, se promíjí v případě, že k propuštění dojde v posledním měsíci náhradní služby.

(2) Jde-li při propuštění podle § 36 odst. 1 písm. b) o dobu kratší než 10 dnů, započítává se tato doba jako vykonaná vojenská činná služba.

(3) Vojákům propuštěným na trvalou dovolenou podle § 36 odst. 1 písm. c) a d) může federální ministerstvo obrany prominout zbytek základní služby, nepřesahuje-li šest měsíců, a vojákům propuštěným na trvalou dovolenou podle § 36 odst. 1 písm. g) a h) zbytek základní služby do jednoho měsíce.

§ 37

Další služba

(1) Vojákům, kteří vykonali základní službu, lze

na jejich žádost povolit, aby vykonali další službu. Vojákům, kteří konali jen náhradní službu, lze toto povolení udělit, jen byli-li k náhradní službě určeni podle § 29 nebo 31.

(2) Další službou jsou povinni vojáci,

- a) jsou-li na svou žádost vzdělávání nebo cvičení pro vojenskou službu nebo
- b) převzali-li závazek k takové službě.

(3) Do další služby se přijímají vojáci podle odstavce 2 písm. b) na dobu 2 až 5 let.

§ 37a

Náhrada nákladů

(1) Vojáci v další službě, kteří jsou na vlastní žádost nebo z důvodu pravomocného odsouzení soudem pro trestný čin anebo pro služební nezpůsobilost propuštěni před splněním povinnosti k další službě nebo před splněním převzatého závazku, jsou povinni vrátit částku, která se rovná nákladům vynaloženým na materiální a finanční zabezpečení jejich vzdělání nebo cvičení (dále jen „náhrada nákladů“).

(2) Federální ministerstvo obrany a federální ministerstvo vnitra stanoví obecně závazným právním předpisem podmínky snížení nebo prominutí náhrady nákladů a v dohodě s federálním ministerstvem financí výši náhrady nákladů.

§ 38

Záloha

(1) Přeložení do zálohy se provede dnem, který následuje po dni skončení základní (náhradní) služby, další služby nebo služby vojáků z povolání, kteří nebyli přeloženi do výslužby a mají ještě služební povinnost. Dále budou přeloženy do zálohy dnem, který následuje po dni skončení mimořádné služby, osoby odvedené při mimořádných odvedech, které po svém propuštění z této služby nejsou povinny základní (náhradní) službou a jejichž služební povinnost trvá podle zákona nebo na podkladě dobrovolného převzetí. Dobrovolníci odvedení za branné pohotovosti státu se přeloží za obdobných podmínek do zálohy dnem, který následuje po dni skončení mimořádné služby, nejde-li o osoby, které dobrovolně převzaly služební povinnost jen na dobu války. Takové osoby se z vojska propustí [§ 22 odst. 1 písm. d)].

(2) Osoby, kterým byla náhradní služba prominuta podle ustanovení § 35, zařadí se do zálohy, a nastoupily-li již náhradní službu, přeloží se do zálohy dnem, který následuje po dni propuštění z této služby.

(3) Osoby přeložené do zálohy jsou až do doby, kdy budou propuštěny z vojska nebo kdy se stanou

vojáky z povolání nebo v další službě, vojáky v záloze. Služební povinnost plní konáním vojenských cvičení (§ 39) a mimořádné služby (§ 46 odst. 1, § 47 odst. 1).

§ 39

Vojenská cvičení

(1) Vojíní, svobodníci a poddůstojníci v záloze jsou povinni vojenskými cvičeními v úhrnné době 12 týdnů; vojáci v záloze, kteří konali základní (náhradní) službu kratší než tři čtvrtiny této služby (§ 27 odst. 2 a 3, § 28 odst. 3), jsou povinni vojenskými cvičeními v úhrnné době 16 týdnů.

(2) Generálové, důstojníci a praporčíci v záloze jsou povinni vojenskými cvičeními v úhrnné době 16 týdnů; do ní se započítávají vojenská cvičení, která vykonali jako příslušníci mužstva nebo poddůstojníci.

(3) Vojáci v záloze se povolávají zpravidla ke čtyřem pravidelným cvičením po třech nebo čtyřech týdnech. Federální ministerstvo obrany stanoví počet a délku jednotlivých cvičení s ohledem na potřeby výcviku nebo zajištění připravenosti ozbrojených sil tak, aby nebyla překročena úhrnná doba podle odstavců 1 nebo 2; může prominout vojákům v záloze konání cvičení, pokud je vycvičeno více osob nebo pokud vzhledem k vykonávanému zaměstnání nebo jiné přípravě jsou v potřebném rozsahu vycvičeni. Přesahuje-li mimořádná nebo zvláštní služba šest měsíců, může ji federální ministerstvo obrany započítat jako jedno nebo dvě cvičení.

(4) Vojáci z povolání, jakož i vojáci, kteří konali další službu (§ 37), jsou po přeložení do zálohy povinni vojenskými cvičeními jako příslušníci téhož ročníku narození.

(5) Vojáci v záloze, kteří dlouhodobě pobývají v zahraničí, se nepovolávají po tuto dobu ke cvičení, jsou však povinni je vykonat po návratu ze zahraničí. Federální ministerstvo obrany může těmto vojákům z důvodů hodných zvláštního zřetele prominout vykonání všech nebo některých cvičení.

(6) Vojákům v záloze může být na jejich žádost povoleno, aby konali mimo povinná cvičení též cvičení dobrovolná. Dobrovolná cvičení se nezapočítávají do úhrnné doby cvičení.

(7) Zavádějí-li se nové bojové prostředky nebo vyžadují-li to důvody výcvikové, mohou být povolání vojáci v záloze k výjimečnému vojenskému cvičení na dobu nezbytné potřeby. Povolání vojáků v záloze v rozsahu přesahujícím průměrný počet dvou ročníků narození vyžaduje předchozího schválení vlády České a Slovenské Federativní Republiky. Výjimečné cvičení se podle možnosti započte do úhrnné doby cvičení, stanovené v odstavcích 1, 2 a 4.

(8) Vojákům v záloze může být na jejich žádost okresní vojenskou správou povolen odklad vykonání cvičení na jiné období roku, případně na příští rok. O odklad cvičení může se souhlasem vojáka žádat i zaměstnavatel. Podání žádosti nemá odkladný účinek.

(9) Ze cvičení se předčasně propustí vojáci, kteří se z důvodu nemoci nebo úrazu stanou na zbývající dobu neschopnými vojenské činné služby, kteří byli během cvičení vzati do vazby nebo jimž byl během cvičení povolen odklad cvičení. Doba, po kterou konali cvičení, se jim započítá do úhrnné doby cvičení.

§ 40

Nahrazování zameškané základní (náhradní) služby nebo vojenského cvičení

(1) Vojáci konající základní (náhradní) službu nebo vojenské cvičení jsou povinni plně nahradit službu, kterou zameškali překročením řádné a zvláštní dovolené, dovolenou bez nároku na peněžní náležitosti, výkonem kázeňského trestu vězení, zběhnutím nebo svémocným odloučením.

(2) Nahrazování vojenské činné služby podle odstavce 1 může být prominuto. Nelze však prominout dobu zameškanou zběhnutím a svémocným odloučením.

(3) Základní (náhradní služba) nebo vojenské cvičení zameškané nemocí, úrazem nebo zdravotní dovolenou se nenahrazuje, jestliže nemoc nebo úraz vznikly nebo se nezhoršily vlastní vinou vojáka.

Oddíl IV

Povinnost k zvláštní službě

§ 41

Druhy zvláštní služby

Zvláštní službou se rozumí:

- a) služba příslušníků veřejných ozbrojených sborů, konaná v ozbrojených silách podle tohoto zákona (§ 46 odst. 2) nebo podle zvláštních zákonů,
- b) služba konaná v ozbrojených silách podle tohoto zákona (§ 46 odst. 2) příslušníky veřejných ochranných sborů.

§ 42

Vznik a konec povinnosti k zvláštní službě

(1) Povinnost k zvláštní službě vzniká dnem, na který zní povolání do této služby, bez ohledu na případně dřívější zařazení dotčených osob do vojska.

(2) Povinnost k zvláštní službě končí propuštěním z této služby (§ 43).

§ 43

Propuštění ze zvláštní služby

Ze zvláštní služby budou propuštěny:

- a) osoby, které byly povolány, aniž pro to byl dán právní podklad,
- b) osoby, které se staly tělesně nebo duševně nezpůsobilými k zvláštní službě,
- c) osoby, u nichž nastaly jiné okolnosti způsobující zánik branné povinnosti, vyjímajíc dosažení stanoveného věku (§ 46 odst. 4),
- d) osoby povolané k mimořádné službě,
- e) osoby povolané k této službě v době mimořádných opatření, jakmile se zruší tato opatření.

§ 44

Zrušení*Oddíl V**Osobní úkony pro potřeby ozbrojených sil*

§ 45

Rozsah povolání

(1) Osobními úkony pro potřeby ozbrojených sil se rozumí činnost vojáků v záloze související s vyhlášením mimořádných opatření.

(2) Bylo-li nařízeno jakékoli mimořádné opatření podle tohoto zákona, lze pro potřeby ozbrojených sil požadovat osobní úkony od vojáků v záloze, kteří mohou být pro tento případ předem určeni. Tito vojáci podléhají po dobu plnění osobních úkonů vojenské kázeňské a soudní pravomoci.

(3) Povoláním vojáků v záloze do mimořádné služby se ruší jejich určení k osobním úkonům.

(4) Vojáci v záloze předem určení k osobním úkonům vykonávají místo vojenských cvičení nezbytnou přípravu.

(5) O povolání k osobním úkonům, o náhradě jízdného povolaných osob, o nastoupení k výkonu osobních úkonů a o propuštění z nich platí obdobně ustanovení o mimořádné službě a vojenských cvičeních.

*Oddíl VI**Mimořádná opatření*

§ 46

Mimořádná opatření mimo dobu branné pohotovosti státu

(1) Dojde-li k událostem ohrožujícím zvýšenou

měrou samostanost, celistvost a jednotu státu, nebo ústavní zřízení (doba zvýšeného ohrožení státu), může prezident České a Slovenské Federativní Republiky nařídit, aby byli povoláni k mimořádné službě na dobu nezbytné potřeby vojáci v záloze, a to v počtu nepřesahujícím počet vojáků v záloze sedmi nejmladších ročníků narození.

(2) Mimo opatření uvedená v odstavci 1 může prezident České a Slovenské Federativní Republiky na návrh vlády České a Slovenské Federativní Republiky nařídit, aby byly povolány k zvláštní službě veřejné ozbrojené sbory, které vláda České a Slovenské Federativní Republiky určila, veřejné ochranné sbory, části nebo jednotliví příslušníci těchto sborů a jednotky složené z těchto osob. Osoby, které v takových případech budou povolány, mohou být již předem určeny. Povolované osoby podléhají vojenskému velení, stávají se příslušníky ozbrojených sil, i když nejsou vojáky, dnem, na který jsou povolány, při povolání sborů, jednotek nebo jejich částí dnem, na který je povolán sbor, jednotka nebo část, k nimž náleží. Podléhají po dobu této zvláštní služby vojenské kázeňské a soudní pravomoci a ustanovením trestního zákona o trestných činech vojenských.

(3) Po dobu trvání mimořádných opatření podle odstavce 1 nebo 2 nelze propustit ani z vojenské činné služby, ani ze zvláštní služby osoby, které v době vykonávání této služby dosáhly věku, kdy by jinak končila jejich branná povinnost.

(4) Mimořádná opatření uvedená v odstavcích 1 a 2 zrušuje prezident České a Slovenské Federativní Republiky.

§ 47

Mobilizace

(1) Mobilizací se podle tohoto zákona rozumí hromadné povolání vojáků mimo činnou službu k mimořádné službě, přesahuje-li toto povolání svým rozsahem rozsah opatření uvedených v § 46.

(2) Mobilizace může být všeobecná nebo částečná; všeobecná mobilizace se vztahuje na všechny vojáky mimo činnou službu, kteří nejsou zproštěni mimořádné služby, jakož i na celé státní území; částečná mobilizace se vztahuje na část uvedených vojáků, popřípadě na část státního území.

(3) Mobilizaci nařizuje prezident České a Slovenské Federativní Republiky.

(4) Opatření nařízená k provedení mobilizace se zrušují demobilizací. Nařizuje ji prezident České a Slovenské Federativní Republiky.

§ 48

**Některé právní účinky vyhlášení
stavu branné pohotovosti státu**

(1) Jakmile je veřejně známo, že stát mobilizaci vstoupil do stavu branné pohotovosti, jsou vojáci, kteří dlí mimo území České a Slovenské Federativní Republiky, povinni dostavit se bez zvláštního povolání neprodleně k nastoupení vojenské činné služby. Prezident České a Slovenské Federativní Republiky může vyzvat vojáky, kteří z důvodů nezávislých na jejich vůli nemohou nastoupit vojenskou činnou službu z území mimo Českou a Slovenskou Federativní Republiku, aby se přihlásili do vojenských služeb spojeneckého státu, v němž dlí nebo do něhož se mohou dostat, a aby pro případ, že jim na podkladě jejich přihlášky bude umožněna služba v armádě spojeneckého státu, tuto službu konali po dobu války. Vojáci jsou povinni této výzvy uposlechnout.

(2) Za branné pohotovosti státu se konají jen mimořádné a dobrovolné odvozy. Dobrovolně mohou však v této době vstoupit do vojska jen osoby, které v době přihlášky nebyly ještě povolány k mimořádnému odvodu. Vojákům v záloze a ve výslužbě, kteří nebyli povoláni k vojenské činné službě, může vojenská správa na jejich žádost povolit dobrovolné konání mimořádné služby. Žádost za povolení dobrovolného konání mimořádné služby nelze odvolat.

§ 49

**Mimořádná opatření
za branné pohotovosti státu**

(1) Za branné pohotovosti státu může prezident České a Slovenské Federativní Republiky na návrh vlády České a Slovenské Federativní Republiky nařídit mimořádné odvozy (§ 17 odst. 1) osob, podléhajících branné povinnosti (§ 5), které dosud nebyly odvedeny nebo byly z vojska propuštěny. Toto ustanovení se nevztahuje na osoby uvedené v § 22 odst. 1 písm. e).

(2) Osoby odvedené při mimořádných odvozech nastupují mimořádnou službu v nástupní dny, které stanoví federální ministerstvo obrany, a setrvávají v ní až do propuštění. Musí být propuštěny z této služby, jakmile byl ukončen stav branné pohotovosti státu. Ženy odvedené při mimořádných odvozech, jakož i osoby, které dobrovolně vstoupily do vojska toliko na dobu války, se propustí dnem propuštění z mimořádné služby zároveň z vojska [§ 22 odst. 1 písm. d)], nepožádají-li o přeložení do zálohy a nezavázaly-li se ani konat základní službu po skončení mimořádné služby.

§ 50

Zproštění mimořádné služby

(1) Povinnosti nastoupit mimořádnou službu lze zprostit osoby, u nichž je v důležitém zájmu ozbroje-

ných sil nebo v jiném důležitém obecném zájmu třeba, aby mohly dále vykonávat své zaměstnání. Vojáci v záloze mladší 35 let mohou být zproštěni jen v případech hodných zvláštního zřetele.

(2) Zaměstnavatelé mohou požádat o zproštění povinnosti mimořádné služby pro své zaměstnance okresní vojenskou správu, v jejímž obvodu mají sídlo. Orgány státní správy mohou vyžadovat zproštění pro občany, pokud však jde o osoby v pracovním nebo obdobném poměru, až po projednání s jejich zaměstnavatelem.

(3) Povinnosti k mimořádné službě lze zprostit předem nebo až za mimořádných opatření. Zproštění nabyvá účinnosti, je-li provedeno předem, dnem vyhlášení mimořádných opatření, je-li provedeno až za mimořádných opatření, dnem, kdy příslušný orgán vojenské správy rozhodl o zproštění. Zaměstnavatelé a orgány státní správy jsou povinni oznámit pominutí důvodů, pro něž bylo zproštění provedeno, okresní vojenské správě, která zproštění provedla, a okresní vojenské správě místa trvalého pobytu zproštěné osoby.

(4) Zproštění může být omezeno na určitou dobu. Rozhodnutí, jímž bylo povoleno zproštění, lze po pominutí důvodů nebo v důležitém zájmu ozbrojených sil zrušit.

§ 51

Ohlašovací povinnost a vojenská evidence

(1) Branci, vojáci a osoby, jež byly určeny k zvláštní službě a byly o tomto svém určení uvědoměny, jsou povinni neodkladně hlásit skutečnosti důležité pro vojenskou evidenci, a to změny místa trvalého a přechodného pobytu, zaměstnavatele, zaměstnání, úrazy a vážná onemocnění mající vliv na výkon jejich branné povinnosti a změny údajů uvedených ve vojenských průkazech orgánům vojenské správy, u nichž jsou vedeni v evidenci.

(2) Vojenskou evidenci vojáků v činné službě vedou příslušné orgány ozbrojených sil, ostatních osob uvedených v odstavci 1 okresní vojenské správy. Způsob vedení vojenské evidence stanoví federální ministerstvo obrany obecně závazným právním předpisem. Zastupitelské úřady vedou vojenskou evidenci občanů České a Slovenské Federativní Republiky žijících v zahraničí.

(3) Orgány, které vedou evidenci obyvatelstva, spolupracují s okresními vojenskými správami při vedení vojenské evidence, zejména oznamují příslušným okresním vojenským správám, kteří branci a vojáci mimo činnou službu se přihlásili k trvalému pobytu nebo se z něho odhlásili.

(4) Orgány činné v trestním řízení oznamují vzetí do vazby nebo pravomocné odsouzení brance nebo vo-

jáka mimo činnou službu okresní vojenské správě místa trvalého pobytu; nápravně výchovné ústavy ministerstva spravedlnosti České republiky a ústavy ministerstva spravedlnosti Slovenské republiky oznamují propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

(5) Orgán pověřený vedením matriky příslušný podle místa trvalého pobytu brance nebo vojáka mimo činnou službu oznamuje jeho úmrtí příslušné okresní vojenské správě. Při úmrtí vojáka v činné službě zasílá kopii úmrtího listu vojenskému útvaru, jehož byl voják příslušníkem.

(6) Zaměstnavatelé mohou vyžadovat od svých zaměstnanců předložení vojenského průkazu ke zjištění údajů potřebných pro jejich zproštění (§ 50) a zabezpečení ostatních úkolů pro dobu mimořádných opatření.

§ 52

O povolávání

(1) Osoby, které byly povolány k vojenské činné službě, k zvláštní službě, k osobním úkonům pro potřeby ozbrojených sil nebo k zjištění neschopnosti k vojenské činné službě nebo nezpůsobilosti k zvláštní službě nebo k osobním úkonům, jsou povinny povolání uposlechnout.

(2) Povolání se provádí povolávacím rozkazem, popřípadě veřejnou vyhláškou; při mobilizaci též mobilizační výzvou. Druhy povolávacích rozkazů stanoví federální ministerstvo obrany. Povolávací rozkazy se doručují poštou nebo prostřednictvím orgánů obcí pověřených výkonem státní správy; při mimořádných opatřeních rovněž prostřednictvím vojáků v záloze určených k osobním úkonům. Nebude-li při povolání k mimořádné službě stanoveno jinak, jsou povolané osoby povinny do čtyř hodin po uvědomění nastoupit cestu do stanoveného místa.

(3) Povoláním osobám hradí stát jízdné z místa trvalého pobytu do místa nastoupení, osobám propuštěným jízdné z místa propuštění do místa budoucího trvalého pobytu; podrobnosti stanoví vláda České a Slovenské Federativní Republiky nařízením.

(4) Osoby, které poruší odvodní povinnost nebo naruší průběh odvodního řízení, neuposlechnou povolání vydaného na základě branného zákona orgánem vojenské správy, úmyslně zničí, poškodí nebo zneužijí průkaz vydaný branci nebo vojákově anebo průkaz o neschopnosti k vojenské činné službě, se dopouští přestupku, za který lze uložit pokutu do 3000 Kčs. Ustanovení předchozí věty platí i o osobách určených k osobním úkonům pro potřeby ozbrojených sil nebo k zvláštní službě a o osobách, u nichž má být zjištěna

neschopnost k vojenské činné službě nebo nezpůsobilost k zvláštní službě nebo k osobním úkonům pro potřeby ozbrojených sil.

§ 53

Vojenské průkazy

(1) K prokazování příslušnosti k ozbrojeným silám a pro potřeby vojenské evidence osob podléhající služební povinnosti se vydává vojenský průkaz. Při služebním styku a v případech, kdy to vyplývá z účelu úkonu, je voják v činné službě povinen prokázat svoji příslušnost k ozbrojeným silám vojenským průkazem.

(2) Osobám trvale neschopným k vojenské činné službě se vydává průkaz o neschopnosti k vojenské činné službě, který obsahuje jméno, příjmení, rodné číslo, místo trvalého pobytu a den propuštění osoby z vojska.

(3) Vojenské průkazy vydává federální ministerstvo obrany. Ve vojenských průkazech pro osoby podléhající služební povinnosti se uvádí jméno, příjmení, rodné číslo, místo trvalého pobytu vojáka, vojenská hodnost a vojenský útvar; v průkazech pro vojáky v základní (náhradní) službě a v záloze se dále uvádí údaje o druhu služební povinnosti, vojenské odbornosti a jiné zvláštní záznamy (zdravotní apod.).

(4) Vojenský průkaz nelze připojit jako přílohu k podáním, předat nepovolaným osobám ani vyvézt do zahraničí. Ztrátu vojenského průkazu je občan povinen hlásit vojenské správě bez zbytečného prodlení.

§ 54

Styk občanů s orgány vojenské správy

(1) Branci, odvedenci, vojáci na trvalé dovolené a v záloze předkládají veškerá podání ve věcech svého branného poměru okresní vojenské správě místa trvalého pobytu. Rozhodnutí orgánů vojenské správy a doklady se občanům doručují přímo, poštou nebo prostřednictvím obecních úřadů pověřených výkonem státní správy.

(2) Okresní vojenské správy mohou povolat občany k jednání v případě vzniku pochybností o splnění jejich branné povinnosti.

§ 55

Cestování do zahraničí

V době mimořádných opatření musí mít osoby podléhající branné povinnosti k cestování do zahraničí souhlas vojenské správy.

§ 56

Vstup do cizích vojenských služeb

(1) Občané České a Slovenské Federativní Republiky smějí vstoupit do cizích vojenských služeb jen s povolením prezidenta České a Slovenské Federativní Republiky. Osoba, které bylo uděleno toto povolení, je po dobu, po níž vykonává službu v armádě cizího státu, osvobozena od plnění branné povinnosti v ozbrojených silách České a Slovenské Federativní Republiky. Po skončení výkonu této služby podléhá branné povinnosti odpovídající jejímu věku.

(2) Povolení udělené podle odstavce 1 může prezident České a Slovenské Federativní Republiky kdykoliv odvolat. Pozbývá platnosti též, octne-li se stát, do jehož vojenských služeb občan vstoupil, ve válečném stavu s Českou a Slovenskou Federativní Republikou nebo se státem, který je spojencem České a Slovenské Federativní Republiky.

(3) Podrobnosti stanoví vláda České a Slovenské Federativní Republiky nařízením.

ČÁST 4**TRESTNÍ USTANOVENÍ**

§ 57 až 74

Zrušeny

ČÁST 5**SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ
A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ**

§ 75

Prováděcí předpisy

Vláda České a Slovenské Federativní Republiky vydá prováděcí předpisy k tomuto zákonu nařízením, které může vyhradit bližší úpravu některých věcí ve svých mezích služebním předpisům federálního ministerstva obrany.

§ 76

Příslušnost

(1) Pokud tento zákon nebo předpisy vydané podle něho nestanoví jinak, jsou k vydávání rozhodnutí a opatření podle tohoto zákona příslušné v prvním stupni okresní (a jim na roveň postavené) vojenské

správy a příslušné územní orgány státní správy, ve druhém stupni orgány nadřazené okresním vojenským správám a příslušné územní orgány státní správy.⁴⁾ Sídla územních vojenských správních orgánů a obvody jejich působnosti stanoví federální ministerstvo obrany. Příslušnost vojenských útvarů ve věcech vojáků v činné službě upraví federální ministerstvo obrany a federální ministerstvo vnitra služebními předpisy.

(2) Pokud tento zákon nebo předpisy vydané podle něho nestanoví odchylky od obecných předpisů o řízení ve věcech správních, platí tyto předpisy.

(3) Soudy, prokuratura a orgány státní správy jsou v mezích své působnosti povinny spolupůsobit při provádění tohoto zákona a předpisů vydaných podle něho.

(4) Útvary Policie České republiky a Policejního sboru Slovenské republiky jsou v mezích své působnosti povinny vyhovět přímým dožadáním okresních vojenských správ v případech, kde je nebezpečí v prodlení, zejména ve věcech týkajících se zjišťování pobytu osob, které se nedostavily k zápisu nebo k odvodu, vojáků mimo činnou službu, kteří se nepřihlásili k pobytu, a vojáků, kteří nenastoupili vojenskou činnou službu.

§ 77

Osvobození od poplatků

Podání, protokoly a vysvědčení potřebné k provedení tohoto zákona nebo předpisů vydaných podle něho jsou osvobozeny od poplatků a dávek.

§ 78 až 81

Zrušeny

§ 82

**Započítání vojenské služby vykonané
v některých ozbrojených sborech**

(1) Na odvody provedené na Slovensku v době od 15. března 1939 do 28. srpna 1944 se hledí, jako kdyby byly provedeny podle dosavadního branného zákona.

(2) Služba vykonaná v branné moci tzv. Slovenského státu v době od 15. března 1939 do 28. srpna 1944 sa započítává do celkové doby základní (náhradní) služby podle tohoto zákona.

(3) Krajanům, kteří se navrátili do České a Slovenské Federativní Republiky, započítává se do celko-

⁴⁾ Např. zákon ČNR č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, zákon SNR č. 472/1990 Sb., o organizaci místní státní správy.

vé doby základní (náhradní) služby podle tohoto zákona doba vojenské služby, kterou vykonali ve spojeneckých armádách. O započtení vojenské služby vykonané v jiných armádách rozhoduje federální ministerstvo obrany v dohodě s federálním ministerstvem zahraničních věcí.

(4) Dosavadní předpisy upravující započítání vojenské služby vykonané v Československé armádě v zahraničí, ve spojenecké armádě, v první Československé armádě na Slovensku nebo v partyzánské jednotce zůstávají nedotčeny. Pokud nejde o vojáky z povolání, hodnotí se vojenská služba všech těchto druhů jako mimořádná služba podle tohoto zákona.

(5) Vojenská služba vykonaná ve spojenecké armádě na podkladě výzvy podle ustanovení § 48 odst. 1 věty druhé se započítává jako mimořádná služba konaná podle ustanovení tohoto zákona.

(6) Federální ministerstvo obrany může v dohodě s federálním ministerstvem zahraničních věcí osobám, které nabýly státního občanství České a Slovenské Federativní Republiky, započítat do celkové doby základní (náhradní) služby dobu vojenské služby, kterou vykonaly v cizích armádách.

§ 83

Výklad některých pojmů

Pokud tento zákon nestanoví jinak, rozumějí se tam, kde se mluví o „generálech“, muži i ženy, o „důstojnících, praporčících, poddůstojnících, vojácích, vojácích v záloze a dobrovolnících“ také „důstojnice, praporčice, poddůstojnice, vojákyně, vojákyně v záloze a dobrovolnice“ a výrazem „mužstvo“ se rozumějí muži i ženy.

§ 84

Poměr k dosavadním předpisům

(1) Zrušují se všechny dosavadní předpisy, které odporují ustanovením tohoto zákona, zejména:

1. branný zákon Republiky československé ze dne 19. března 1920 č. 193 Sb., ve znění předpisů jej měnících a doplňujících,
2. zákon ze dne 8. dubna 1927 č. 53 Sb., o ročním kontingentu branců, o náhradní záloze a o některých změnách branného zákona,
3. vládní nařízení ze dne 15. dubna 1932 č. 52 Sb., jímž se poskytují úlevy ve vykonávání branné povinnosti příslušníkům československým trvale usedlým v mimoevropských zemích,
4. zákon ze dne 11. května 1932 č. 66 Sb., o délce presenční služby a o některých změnách branného zákona a zákona ze dne 8. dubna 1927 č. 53 Sb.,
5. vládní nařízení ze dne 28. dubna 1933 č. 71 Sb., o odkladu presenční služby,

6. zákon ze dne 19. prosince 1934 č. 267 Sb., o délce presenční služby,
7. zákon ze dne 3. března 1937 č. 26 Sb., kterým se mění § 3 zákona ze dne 11. května 1932 č. 66 Sb.,
8. zákon č. 14/1946 Sb.,
9. ustanovení § 401 b) zákona č. 119/1873 ř. z.,
10. ustanovení § 509 odst. 2 zák. čl. XXXIII/1896,
11. ustanovení čl. I zákona ze dne 1. července 1947 č. 130 Sb., jímž se mění ustanovení branného zákona o povolování sňatků osob podléhajících branné povinnosti a s tím souvisící ustanovení zákona o vyživovacím příspěvku.

(2) Zákon ze dne 7. dubna 1948 č. 85 Sb., jímž se na přechodnou dobu vylučuje přeložení do zálohy (propuštění ze svazku československé branné moci) některých kategorií důstojníků z povolání, pozbyl účinnosti dnem 31. prosince 1952.

§ 85

Účinnost a provedení zákona

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. října 1949; provedou jej ministři obrany a vnitra České a Slovenské Federativní Republiky v dohodě se zúčastněnými členy vlády České a Slovenské Federativní Republiky.

Ústava Československé socialistické republiky č. 100/1960 Sb. ze dne 11. července 1960 nabyla účinnosti dnem 11. července 1960, ústavní zákon č. 101/1990 Sb. ze dne 20. dubna 1990 nabyl účinnosti dnem 20. dubna 1990, ústavní zákon č. 143/1968 Sb. ze dne 27. října 1968 o československé federaci nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1969, ústavní zákon č. 125/1970 Sb. ze dne 20. prosince 1970, kterým se mění a doplňuje ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci, nabyl účinnosti dnem 22. prosince 1970, ústavní zákon č. 126/1970 Sb. ze dne 20. prosince 1970 o opatřeních v soustavě federálních ústředních orgánů, v jejichž čele stojí člen vlády Československé socialistické republiky, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1971, trestní zákon č. 86/1950 Sb. ze dne 12. července 1950 nabyl účinnosti dnem 1. srpna 1950, trestní zákon správní č. 88/1950 Sb. ze dne 12. července 1950 nabyl účinnosti dnem 1. srpna 1950, zákon č. 19/1958 Sb. ze dne 16. dubna 1958, kterým se mění a doplňuje branný zákon č. 92/1949 Sb., nabyl účinnosti dnem 2. května 1958, trestní zákon č. 140/1961 Sb. ze dne 29. listopadu 1961 nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1962, zákon č. 100/1970 Sb. ze dne 17. listopadu 1970 o služebním poměru příslušníků Sboru národní bezpečnosti nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1971, zákon č. 40/1974 Sb. ze dne 24. dubna 1974 o Sboru národní bezpečnosti nabyl účinnosti dnem 1. července 1974, zákon č. 64/1978 Sb. ze dne 21. června 1978, kterým se mění a doplňuje branný zákon, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1979, zákon č. 72/1990 Sb. ze dne 14. března 1990, kterým se mění a doplňuje

branný zákon, nabyt účinnosti dnem 14. března 1990, zákon č. 227/1991 Sb. ze dne 15. května 1991, kterým se mění a doplňuje branný zákon, nabyt účinnosti dnem 24. června 1991, a zákon č. 164/1992 Sb. ze dne 10. března 1992, kterým se mění a doplňuje branný zákon, nabyt účinnosti dnem 15. dubna 1992.

Dubček v. r.

332

PRESEDNÍCTVO SLOVENSKEJ NÁRODNEJ RADY

vyhlasuje

úplné znenie zákona Slovenskej národnej rady z 19. decembra 1975 č. 149 Zb. o archívnictve, ako vyplýva zo zmien a doplnení vykonaných zákonom Slovenskej národnej rady zo 4. decembra 1991 č. 571 Zb.

ZÁKON Slovenskej národnej rady o archívnictve

Slovenská národná rada sa uzniesla na tomto zá-
kone:

§ 1

Úvodné ustanovenie

Účelom tohto zákona je utvárať podmienky pre správu a ďalší rozvoj archívnictva v Slovenskej republike tak, aby zabezpečovalo zachovanie archívnych dokumentov pre budúce generácie a účinne prispievalo k vedeckému bádaniu, k poznaniu dejín Slovenska a k riešeniu aktuálnych politických, hospodárskych a kultúrnych potrieb štátu a spoločnosti.

PRVÁ ČASŤ ARCHÍVNE DOKUMENTY

§ 2

Všeobecné ustanovenia

(1) Archívne dokumenty sú písomné, obrazové, zvukové a iné záznamy pochádzajúce z činnosti štátnych orgánov, obcí a iných právnických osôb i z činnosti fyzických osôb, ktoré so zreteľom na svoj historický, politický, hospodársky alebo kultúrny význam majú trvalú dokumentárnu hodnotu.

(2) Skutočnosť, či písomné, obrazové, zvukové a iné záznamy (ďalej len „písomnosti“) majú trvalú do-

kumentárnu hodnotu, posúdi podľa ustanovených kritérií [§ 33 ods. 1 písm. a)] v škartačnom konaní archív príslušný na vykonávanie dozoru nad vyraďovaním (škartáciou) písomností, mimo škartačného konania štátny oblastný archív, v územnom obvode ktorého je písomnosť.

(3) Posudzovaním dokumentárnej hodnoty písomností môže ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo vnútra“) poveriť iný archív, než ktorý by bol na to príslušný podľa odseku 2, prípadne môže túto činnosť vykonať samo.

(4) O tom, že písomnosť je archívny dokument, upovedomí archív uvedený v odsekoch 2 a 3 alebo ministerstvo vnútra toho, kto je oprávnený s ňou nakladať.

§ 3

zrušený

§ 4

zrušený

§ 5

Jednotný archívny fond Slovenskej republiky

Archívne dokumenty vedené v evidencii na území

Slovenskej republiky tvoria Jednotný archívny fond Slovenskej republiky (ďalej len „Jednotný archívny fond“) bez ohľadu na ich vlastníka. Jednotný archívny fond je súčasťou národného kultúrneho dedičstva a bohatstva.

DRUHÁ ČASŤ OCHRANA PÍ SOMNOSTÍ A ARCHÍVNÝCH DOKUMENTOV

§ 6

Predarchívna starostlivosť o písomnosti

(1) Štátne orgány, obce a iné právnické osoby v rámci predarchívnej starostlivosti o písomnosti zabezpečujú odbornú správu písomností, ktoré pochádzajú z ich činnosti alebo z činnosti ich predchodcov, starajú sa o riadnu spisovú evidenciu, o účelné a bezpečné uloženie a o riadne vyraďovanie písomností.

(2) Pri vyraďovaní písomností sa oddeľujú písomnosti trvalej dokumentárnej hodnoty, určené na uschovanie v archíve, od písomností bez dokumentárnej hodnoty, určených na zničenie.

(3) Bez súhlasu archívu príslušného na vykonávanie dozoru nad vyraďovaním písomností alebo bez súhlasu ministerstva vnútra (§ 2 ods. 2 a 3) sa nesmú písomnosti uvedené v odseku 1 zničiť.

(4) Štátne orgány, obce a iné právnické osoby zodpovedajú za riadne vyraďovanie písomností (odsek 2), umožňujú výkon dozoru nad ním (odsek 3) a odovzdávajú archívne dokumenty na uschovanie príslušnému archívu.

(5) Pri výkone kontroly predarchívnej starostlivosti o písomnosti (odsek 1), dozoru nad vyraďovaním písomností (odseky 2 a 3) a kontroly stavu archívov a spisovní (§ 17) sú poverení pracovníci ministerstva vnútra a príslušného archívu oprávnení vstupovať do tých priestorov štátnych orgánov, obcí a iných právnických osôb, v ktorých sú písomnosti uložené a archívy a spisovne umiestnené.

§ 7

Ochrana archívnych dokumentov

(1) Archívne dokumenty sú pod ochranou štátu. Ochrana archívnych dokumentov a odbornú starostlivosť o ne zabezpečujú archívy, ktoré tieto dokumenty prevzali do archívnej úschovy. Každý je povinný túto ochranu všestranne podporovať.

(2) Archívne dokumenty, ktoré nadobudol štát do vlastníctva, prevezme do archívnej ochrany príslušný archív. Archívy zabezpečujú ochranu aj tých archívnych dokumentov, ktoré podľa dohodnutých podmienok prevzali do archívnej úschovy.

§ 8

Archívne dokumenty vo vzťahu k cudzine

Archívne dokumenty možno v cudzine vystavovať, do cudziny požičať, prípadne na iné účely do cudziny vyviezť iba so súhlasom ministerstva vnútra.

§ 9

Ochrana archívnych dokumentov, ktoré nie sú uschované v archíve

(1) Vlastníci archívnych dokumentov, ktoré nie sú uschované v archíve (ďalej len „vlastník archívneho dokumentu“), smú archívny dokument predať, vymeniť alebo darovať, ak ho nekúpi štát, najviac za odhadnú cenu. Právo štátu na prednostnú kúpu archívneho dokumentu zanikne uplynutím šiestich mesiacov po tom, čo došla ponuka vlastníka archívneho dokumentu, alebo ak štát odmietne ponuku v kratšom čase.

(2) Vlastníci archívnych dokumentov, ktoré nie sú uschované v archíve, sú povinní riadne sa o ne starať a umožniť pracovníkom archívu, ktorý ich má v evidencii, aby sa o tom na mieste presvedčili. Ak takýmto dokumentom hrozí zničenie, poškodenie alebo strata, sú ich vlastníci povinní urobiť opatrenia na ich záchranu, ktoré tento archív odporučí; ak tak neurobia, môže im ministerstvo vnútra uložiť, aby archívne dokumenty odovzdali na nevyhnutne potrebný čas do bezplatnej úschovy archívu, ktorý ministerstvo vnútra zároveň určí.

(3) Vlastníci archívnych dokumentov, ktoré nie sú uschované v archíve, sú povinní oznamovať archívu, ktorý ich má v evidencii, všetky na to potrebné údaje i zmeny vo vlastníctve.

TRETIA ČASŤ

VYUŽÍVANIE ARCHÍVNÝCH DOKUMENTOV

§ 10

Všeobecné ustanovenie

Každý je oprávnený využívať pre svoje potreby, ako aj na študijné a iné účely archívne dokumenty uschované v archívoch. Na tieto účely je každý oprávnený nazerať do archívnych dokumentov a žiadať z nich výpisy, odpisy a reprodukcie za podmienok ustanovených týmto zákonom.

§ 11

Nazieranie do archívnych dokumentov

(1) Každý môže nazrieť do archívnych dokumentov uschovaných v štátnych archívoch so súhlasom riaditeľa príslušného archívu. Na nazretie do archívnych dokumentov uschovaných v podnikových archívoch a v archívoch organizácií osobitného významu (ďalej len „iný archív“) udieľa súhlas vedúci organizácie, ktorá archív spravuje, alebo ním poverený pracovník.

(2) Súhlas na nazretie do archívnych dokumentov nemožno udeliť, ak by nazretím do archívnych dokumentov boli ohrozené štátne alebo spoločenské záujmy alebo právom chránené záujmy dosiaľ žijúcich osôb.

(3) Nazretie do archívnych dokumentov uschovaných v archívoch nemožno odoprieť

- a) štátnym orgánom, obciam a iným právnickým osobám a fyzickým osobám, ak ide o archívne dokumenty pochádzajúce z ich činnosti,
- b) štátnym orgánom, ktoré v súvislosti s plnením svojich úloh potrebujú nazrieť do archívnych dokumentov,
- c) štátnym orgánom, ktorým toto právo prislúcha podľa osobitných predpisov.

(4) Do archívnych dokumentov, ktoré boli zverené archívom do úschovy, možno nazerať za dohodnutých podmienok.

(5) Výpisy, odpisy a reprodukcie archívnych dokumentov možno vydávať len za podmienok ustanovených v odsekoch 1 až 4.

§ 12

Štúdium archívnych dokumentov

(1) Štúdium archívnych dokumentov uschovaných v štátnych archívoch povoľuje riaditeľ príslušného archívu. Štúdium archívnych dokumentov uschovaných v iných archívoch povoľuje vedúci organizácie, ktorá archív spravuje, alebo ním poverený pracovník.

(2) Zrušený

(3) Štúdium archívnych dokumentov nemožno povoliť z dôvodov uvedených v § 11 ods. 2, alebo ak ide o archívne dokumenty, ktorých vek nepresahuje 30 rokov. Ustanovenie § 11 ods. 4 platí obdobne.

ŠTVRTÁ ČASŤ ORGANIZÁCIA ARCHÍVNICTVA

§ 13

Pôsobnosť ministerstva vnútra

(1) Organizovanie a riadenie archívnictva a dozor nad ním patrí do pôsobnosti ministerstva vnútra. V rámci tejto pôsobnosti ministerstvo vnútra najmä

- a) určuje koncepciu rozvoja archívnictva, zjednocuje odbornú činnosť archívov a metodiku archívnej práce, vytvára a zabezpečuje vhodné podmienky na zachovanie archívnych dokumentov,
- b) zabezpečuje ochranu a evidenciu archívnych dokumentov tvoriacich Jednotný archívny fond, kontroluje ich stav a uloženie v archívoch, organizuje dopĺňanie jednotného archívneho fondu, v sporných prípadoch rozhoduje o umiestnení archívnych dokumentov,

- c) dozerá na dodržiavanie predpisov o škartačnom konaní,
- d) stará sa o spracúvanie, sprístupňovanie a zverejňovanie archívnych dokumentov,
- e) stará sa o odborný rast archívnych pracovníkov a o rozvíjanie ich vzdelania,
- f) zabezpečuje v rámci svojej pôsobnosti medzinárodnú vedeckú spoluprácu v odbore archívnictva,
- g) koordinuje vedeckú činnosť archívov, podporuje jej rozvoj a pritom spolupracuje s vysokými školami a inými vedeckými inštitúciami,
- h) spolupracuje so štátnymi orgánmi, obcami a inými právnickými osobami na úseku racionalizácie administratívnych prác, najmä so zreteľom na nové druhy písomností, ktoré vznikajú z ich činnosti.

(2) Ministerstvo vnútra môže v medziach zákona poveriť plnením niektorých svojich úloh v odbore archívnictva, najmä pokiaľ ide o odborný dozor, ním riadené štátne archívy, ak nie je ďalej ustanovené inak.

(3) Ministerstvo vnútra môže po dohode so štátnym orgánom alebo s inou právnickou osobou začleniť do ním riadeného archívu archív, ktorý štátny orgán alebo iná právnická osoba spravuje.

(4) Poradným orgánom ministra vnútra pre riadenie a odborné otázky archívnictva je vedecká archívna rada.

§ 14

Okresné úrady

Okresné úrady

- a) zriaďujú a spravujú štátne okresné archívy (§ 22)
- b) ukladajú pokuty za porušenie povinností podľa tohto zákona (§ 30).

PIATA ČASŤ ARCHÍVY

§ 15

Sústava archívov

(1) Archívmi sú

- a) štátne archívy,
- b) mestské archívy,
- c) archívy iných právnických osôb.

(2) Štátnymi archívmi sú

- a) štátne ústredné archívy,
- b) štátne oblastné archívy,
- c) štátne okresné archívy.

§ 16

Úlohy archívov

(1) Úlohou archívov je všestranná starostlivosť

o archívne dokumenty, ich odborné a vedecké spracúvanie a využívanie, ako aj sprístupňovanie na vedecké a iné účely. Starostlivosťou o archívne dokumenty (archívnu starostlivosťou) sa rozumie zhromažďovanie archívnych dokumentov v archívoch, preberanie archívnych dokumentov od ich pôvodcov (§ 6 ods. 4) alebo nadobúdanie od ich vlastníkov (§ 9 ods. 1), ich riadna ochrana a ich bezpečné uschovanie a evidencia.

(2) zrušený

(3) Úlohou štátnych archívov je aj vedecko-výskumná činnosť v odbore archívnictva a v príbuzných vedných odboroch.

(4) Archívy v záujme výmeny skúseností v odborných archívnych otázkach a rozvoja vedeckého bádania na úseku archívnictva navzájom spolupracujú a rozvíjajú styky s vedeckými a inými odbornými inštitúciami, v záujme využívania archívnych dokumentov na kultúrno-výchovnú, hospodársku a vlastivednú činnosť rozvíjajú styky aj s politickými a inými, najmä kultúrno-výchovnými a kultúrno-osvetovými organizáciami a inštitúciami.

(5) Archívy si zakladajú knižnice v rozsahu primeranom svojim úlohám (odsek 1).

§ 17

Starostlivosť o archívy

Štátne orgány a iné právnické osoby, ktoré spravujú archívy, sú povinné

- umiestniť archívy vo vhodných priestoroch, ktoré svojim vybavením zaručujú účelné a bezpečné uschovanie archívnych dokumentov, a tieto priestory a ich príslušenstvo náležite udržiavať,
- zabezpečiť personálne a materiálne vybavenie archívov umožňujúce ochranu a sprístupňovanie archívnych dokumentov.

Oddiel 1

Štátne archívy

§ 18

Slovenský národný archív

(1) Slovenský národný archív je rozpočtovou organizáciou spravovanou ministerstvom vnútra.

(2) Slovenský národný archív zhromažďuje, odborne a vedecky spracúva a sprístupňuje archívne dokumenty pochádzajúce z činnosti ústredných orgánov Slovenskej republiky a tých nimi riadených organizácií, ktoré určí ministerstvo vnútra, ústredných orgánov vyšších družstevných organizácií, ktoré určí ministerstvo vnútra, orgánov a organizácií riadených federálnymi ústrednými orgánmi, ktoré majú sídlo na území Slovenskej republiky, a ich predchodcov a ďalšie archívne dokumenty celoslovenského významu, dozerá na vyra-

ďovanie písomností pochádzajúcich z činnosti týchto orgánov a organizácií.

(3) V Slovenskom národnom archíve je hlavné vedeckovýskumné pracovisko v odbore archívnictva.

§ 19

Štátny ústredný banký archív

(1) Štátny ústredný banký archív je zariadením spravovaným ministerstvom vnútra.

(2) Štátny ústredný banký archív zhromažďuje, odborne a vedecky spracúva a sprístupňuje archívne dokumenty pochádzajúce z činnosti orgánov a organizácií z odvetví baníctva, hutníctva, geologického prieskumu a iných príbuzných odvetví na území Slovenskej republiky a ich predchodcov, dozerá na vyradzovanie písomností pochádzajúcich z činnosti týchto orgánov a organizácií.

§ 20

Štátne oblastné archívy

(1) Štátne oblastné archívy sú zariadeniami, ktoré zriaďuje a spravuje ministerstvo vnútra.

(2) Štátne oblastné archívy zhromažďujú, odborne a vedecky spracúvajú a sprístupňujú archívne dokumenty pochádzajúce z činnosti krajských a oblastných štátnych orgánov a ich organizácií a zariadení a ich predchodcov, ako aj ďalších právnických a fyzických osôb, ktoré určí ministerstvo vnútra.

(3) Štátne oblastné archívy vykonávajú dozor nad vyradzovaním písomností pochádzajúcich z činnosti pôvodcov uvedených v odseku 2. Územné obvody štátnych oblastných archívov určuje ministerstvo vnútra.

§ 21

zrušený

§ 22

Štátne okresné archívy

(1) Štátne okresné archívy sú odbornými archívnymi zariadeniami okresných úradov.

(2) Štátne okresné archívy zhromažďujú, odborne spracúvajú a sprístupňujú archívne dokumenty pochádzajúce z činnosti orgánov miestnej štátnej správy a ich organizácií a zariadení a ich predchodcov, orgánov samosprávy obcí, organizácií a zariadení, ako aj iných pôvodcov, ktorých činnosť sa prevažne alebo úplne vzťahuje alebo vzťahovala na územie okresu, dozerajú na vyradzovanie písomností pochádzajúcich z činnosti týchto pôvodcov.

(3) Ministerstvo vnútra môže poveriť štátny okresný archív plnením úloh patriacich štátnym oblastným archívom.

Oddiel 2**Mestské archívy****§ 23****Všeobecné ustanovenie**

(1) Obce, ktoré sú podľa osobitných predpisov mestami (ďalej len „mesto“),¹⁾ môžu so súhlasom ministerstva vnútra zriaďovať a spravovať svoje archívy (ďalej len „mestský archív“). Činnosť mestského archívu je financovaná z rozpočtu mesta.

(2) Mestské archívy zhromažďujú a odborne spracúvajú archívne dokumenty pochádzajúce z činnosti mestských orgánov, organizácií a zariadení a ich predchodcov a iných pôvodcov, ktorých činnosť sa prevažne vzťahovala alebo vzťahuje na územie mesta.

(3) Mestský archív vykonáva dozor nad vyraďovaním písomností pochádzajúcich z činnosti pôvodcov, ktorých archívne dokumenty zhromažďuje.

§ 24**Odborná archívna činnosť**

(1) V odbornej archívnej činnosti sa mestské archívy spravujú všeobecne záväznými právnymi predpismi vzťahujúcimi sa na činnosť štátnych archívov.

(2) Odbornú pomoc pri predarchívnej starostlivosti a pri odbornom spracúvaní archívnych dokumentov poskytuje na požiadanie štátny okresný archív, v ktorého územnom obvode je mestský archív.

§ 24a**Spoločne spravované archívy**

Mesto a ministerstvo vnútra sa môžu dohodnúť na spoločnom spravovaní štátneho okresného archívu a mestského archívu. Spoločne spravovaný archív plní úlohy patriace štátnym archívom i úlohy patriace mestským archívom. Činnosť spoločne spravovaného archívu je financovaná z rozpočtu Slovenskej republiky, ako aj z rozpočtu mesta.

Oddiel 3**Archívy iných právnických osôb****§ 25****Podnikové archívy**

(1) Štátne podniky a ústredne riadené rozpočtové a príspevkové organizácie vykonávajúce podnikateľskú

činnosť, peňažné a poisťovacie organizácie, družstvá a družstevné podniky zriaďujú a spravujú podnikové archívy. Podnikové archívy nezriaďujú fyzické osoby, nezriaďujú ich ani organizácie, ktoré po dohode s ministerstvom vnútra odovzdávajú archívne dokumenty do úschovy štátnym archívom. Podnikové archívy sa starajú o archívne dokumenty pochádzajúce z činnosti organizácií, ktoré ich zriadili, prípadne z činnosti ich predchodcov. Náklady na zriadenie a správu podnikového archívu uhrádzajú organizácie zo svojich prostriedkov.

(2) Organizácie uvedené v odseku 1 sa môžu dohodnúť, že archívne dokumenty budú uschovávať v spoločnom archíve, ktorý zriadi jedna z nich. Na zriadenie takéhoto archívu je potrebný súhlas ministerstva vnútra.

(3) Ministerstvo vnútra môže z dôvodov účelnosti rozhodnúť, aby ním určená organizácia (odsek 1 a 2) do určitej lehoty odovzdala archívne dokumenty pochádzajúce z jej činnosti do úschovy štátnemu archívu, ktorý ministerstvo vnútra zároveň určí.

(4) Na dodržiavanie predpisov o zriaďovaní, zrušovaní a spravovaní podnikových archívov (odsek 1 a 2) dozerajú orgány nadriadené organizáciám.

(5) V odbornej archívnej činnosti sa podnikové archívy spravujú predpismi ministerstva vnútra.

§ 26**Osobitné archívy**

(1) Organizácie celoštátneho významu z oblasti informácií, kultúry a vedy, cirkvi a náboženské spoločnosti a vysoké školy môžu so súhlasom ministerstva vnútra zriaďovať a spravovať osobitné archívy. Súhlas ministerstva vnútra na zriadenie takýchto archívov sa nevyžaduje, ak ide o archívy zriadené pred účinnosťou tohto zákona.

(2) Osobitné archívy sa starajú o archívne dokumenty pochádzajúce z činnosti orgánov a organizácií, ktoré ich spravujú, a z činnosti ich predchodcov, starajú sa aj o archívne dokumenty, ktoré z dôvodov účelného umiestnenia príslušnej časti Jednotného archívneho fondu prevzali so súhlasom ministerstva vnútra do svojej správy.

(3) V odbornej archívnej činnosti sa osobitné archívy spravujú predpismi ministerstva vnútra.

¹⁾ § 22 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení.

§ 1 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave.

§ 1 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 401/1990 Zb. o meste Košice.

ŠIESTA ČASŤ
OSOBITNÉ USTANOVENIA
O NIEKTORÝCH ARCHÍVOCH
A ARCHÍVNÝCH DOKUMENTOCH

§ 27

Archívy a archívne dokumenty
ozbrojených síl a ozbrojených
bezpečnostných zborov

Organizácia a riadenie archívov ozbrojených síl a ozbrojených bezpečnostných zborov, využívanie v nich uschovaných dokumentov a dozor nad vyradovaním písomností pochádzajúcich z ich činnosti patrí do pôsobnosti príslušných ministerstiev alebo nimi poverených orgánov.

§ 28

Archívy a archívne dokumenty politických strán,
politických hnutí a odborových orgánov

(1) Politické strany, politické hnutia a odborové orgány môžu so súhlasom ministerstva vnútra zriaďovať a spravovať vlastné archívy na uschovávanie archívnych dokumentov pochádzajúcich z ich činnosti.

(2) Spôsob vedenia evidencie archívnych dokumentov uschovaných v archívoch zriadených orgánmi a organizáciami uvedenými v odseku 1 sa upravuje dohodami medzi ministerstvom vnútra a týmito orgánmi a organizáciami.

(3) V záujme jednotnej archívnej starostlivosti využívajú i archívy uvedené v odseku 1 vo svojej odbornej archívnej činnosti predpisy ministerstva vnútra vo veciach archívnictva a môžu si tiež od neho vyžiadať odbornú pomoc.

(4) zrušený

(5) Ak orgány a organizácie uvedené v odseku 1 nezriadili vlastný archív, uschovávajú archívne dokumenty pochádzajúce z ich činnosti a z činnosti ich predchodcov do archívov určených ministerstvom vnútra.

§ 29

Archívne dokumenty v kultúrnych
a kultúrno-výchovných organizáciách
a zariadeniach

Ustanovenia tohto zákona sa vzťahujú aj na archívne dokumenty uložené v organizáciách a zariadeniach Ministerstva kultúry Slovenskej republiky (v ústredne riadených múzeách a ústredných knižniciach). Súhlas na využívanie archívnych dokumentov (§ 11 a 12) uložených v týchto organizáciách a zariadeniach udeľia ich vedúci.

SIEDMA ČASŤ
SPOLOČNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 30

Opatrenia za porušenie povinností

(1) Ak ministerstvo vnútra alebo ním poverený archív pri výkone dozoru (§ 6 ods. 3) zistí v činnosti právnickej osoby nedostatky, požiadá o ich odstránenie.

(2) Právnickej osobe, ktorá napriek upozorneniu ministerstva vnútra alebo ním povereného archívu poruší povinnosť uloženú jej týmto zákonom alebo vykonávacím všeobecne záväzným právnym predpisom upravujúcim podrobnosti o zriaďovaní, zrušovaní alebo spravovaní archívu, môže okresný úrad na návrh ministerstva vnútra alebo ním povereného archívu, najmä v prípadoch, v ktorých bola spôsobená škoda alebo hrozí jej vznik, uložiť pokutu do výšky 50 000 Kčs, pri opätovnom porušení tejto povinnosti možno organizácii uložiť pokutu až do výšky 100 000 Kčs.

§ 31

Doterajšie archívy a archívne dokumenty

(1) Archívy zriadené pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, ktoré zodpovedajú archívom uvedeným v ustanoveniach § 18 až 23, 25 a 26, sa pokladajú za archívy podľa tohto zákona.

(2) Archívne dokumenty, ktoré pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona boli uschované v archívoch uvedených v odseku 1 a v archívoch uvedených v § 27 a 28, prípadne v organizáciách a zariadeniach uvedených v § 29, sa pokladajú za archívne dokumenty podľa tohto zákona.

§ 32

Konanie

Na konanie podľa tohto zákona, s výnimkou konania podľa ustanovení § 8, § 9 ods. 2 a § 30 ods. 2, sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní.

§ 33

Splnomocnenie

Na vykonanie tohto zákona vydá ministersvo vnútra predpisy, v ktorých upraví

- a) základné kritéria hodnotenia písomností, podrobnosti o postupe štátnych orgánov a organizácií pri vyradovaní (škartácii) písomností a vzťahy archívov a ministerstva vnútra k týmto orgánom a organizáciám pri vyradovaní písomností,
- b) zrušené,
- c) spôsob vedenia evidencie archívnych dokumentov a zloženie Jednotného archívneho fondu,

- d) spôsob ochrany a kategorizáciu archívnych dokumentov,
- e) podmienky a spôsob využívania archívnych dokumentov (archívny študijný poriadok),
- f) uschovávanie archívnych dokumentov v archívoch jednotlivých druhov,
- g) podrobnosti o zriaďovaní, zrušovaní, organizácii a činnosti štátnych archívov, podnikových archívov a osobitných archívov,
- h) podrobnosti o postupe pri nadobúdaní archívnych dokumentov štátom.

§ 34

Vzťah k predpisom o kultúrnych pamiatkach

Predpisy o kultúrnych pamiatkach sa nevzťahujú na archívne dokumenty.

§ 35

Zrušovacie ustanovenie

Zrušuje sa vládne nariadenie č. 29/1954 Zb. o archívniectve.

§ 36

Účinnosť

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januárom 1976.

Zákon Slovenskej národnej rady č. 571/1991 Zb. zo 4. decembra 1991, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 149/1975 Zb. o archívniectve, nadobudol účinnosť 1. januárom 1992.

F. Mikloško v. r.

333

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí

sděluje, že dne 15. listopadu 1990 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Kanady o podpoře a ochraně investic.

S Dohodou vyslovalo souhlas Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky a prezident České a Slovenské Federativní Republiky ji ratifikoval.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku XIV odst. 1 dnem 9. března 1992.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi

vládou České a Slovenské Federativní Republiky

a vládou Kanady

o podpoře a ochraně investic

Vláda České a Slovenské Federativní Republiky a vláda Kanady, dále jen „smluvní strany“

uznávajíce, že podpora a ochrana investic investorů jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany přispěje k povzbuzení podnikatelských iniciativ a rozvoji hospodářské spolupráce mezi nimi,

se dohodly na následujícím:

Článek I

Definice

Pro účely této Dohody:

a) pojem „investice“ označuje jakoukoliv majetkovou hodnotu patřící nebo investovanou buď přímo nebo nepřímo prostřednictvím investora z třetího státu investorem jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany v souladu s jejím právním řádem, zejména, nikoliv však výlučně:

- (i) movitý a nemovitý majetek a jakékoliv vlastnické právo s ním spojené, jako jsou hypotéky, právo zástavní nebo záruky;
- (ii) akcie, cenné papíry, obligace a dlužní úpisy nebo jakákoliv jiná forma účasti na společnosti, obchodním podniku nebo společném podniku;
- (iii) pohledávky a nároky mající podle smluvního ujednání finanční hodnotu;

(iv) práva duševního vlastnictví, včetně práv autorských, patentů, obchodních známek, jakož i obchodní jméno, průmyslové vzory, good-will, obchodní tajemství a know-how;

(v) práva, vyplývající ze zákona nebo ze smluvního ujednání, k provádění hospodářské a obchodní činnosti, včetně práv k průzkumu, kultivaci, dobývání nebo těžbě přírodních zdrojů.

Jakákoliv změna formy investice nemění její povahu jako investice.

b) pojem „investor“ označuje:

- (i) každou fyzickou osobu, která je občanem smluvní strany nebo má trvalé bydliště na jejím území v souladu s jejím právním řádem; nebo
- (ii) každou korporaci, společenství, trust, společný podnik, organizaci, asociaci nebo podnik zaregistrovaný nebo řádně založený v souladu s platným právním řádem této smluvní strany;

za podmínky, že takový investor má právo, v souladu s právním řádem smluvní strany, investovat na území druhé smluvní strany.

c) pojem „výnosy“ označuje všechny částky plynoucí z investice a zvláště, nikoliv však výlučně, za-

hrnuje zisky, úroky, přírůstky kapitálu, dividendy, honoráře, poplatky a další běžné příjmy;

d) pojem „území“ označuje:

- (i) pokud jde o Kanadu, území Kanady, stejně jako ty přímořské oblasti, včetně mořského dna a mořského podloží přiléhajícího k vnější hranici teritoriálního moře, nad nimiž Kanada vykonává, v souladu s mezinárodním právem, svrchované právo za účelem průzkumu a využívání přírodních zdrojů v takových oblastech;
- (ii) pokud jde o Českou a Slovenskou Federativní Republiku území České a Slovenské Federativní Republiky.

Článek II

Podpora investice

(1) Každá smluvní strana bude podporovat vytváření vhodných podmínek investorům druhé smluvní strany pro jejich investice na svém území.

(2) Každá smluvní strana bude povolovat podle svých právních předpisů investice investorů druhé smluvní strany.

(3) Tato Dohoda nebude bránit žádné smluvní straně, aby právními předpisy vydanými v souvislosti se zakládáním nového obchodního podniku nebo nabytím či prodejem obchodního podniku na svém území, stanovila, že takové právní předpisy budou aplikovány stejně na všechny zahraniční investory. Na rozhodnutí vydaná v souladu s takovými právními předpisy se nebudou vztahovat ustanovení článků IX nebo XI této Dohody.

Článek III

Ochrana investice

(1) S investicemi nebo výnosy investorů kterékoliv smluvní strany bude vždy zacházeno spravedlivě a rovnoprávně, v souladu s principy mezinárodního práva a budou požívat plné ochrany a bezpečnosti na území druhé smluvní strany.

(2) Každá smluvní strana poskytne investicím a výnosům investora z druhé smluvní strany na svém území zacházení ne méně příznivé, než které poskytuje investicím nebo výnosům investorů z kteréhokoliv státu.

(3) Každá smluvní strana poskytne investorům druhé smluvní strany na svém území, pokud jde o řízení, užívání, využívání nebo nakládání s jejich investicemi nebo výnosy na jeho území zacházení ne méně příznivé, než které poskytuje investorům kteréhokoliv třetího státu.

(4) Každá smluvní strana poskytne, pokud možno, a v souladu se svým právním řádem, investicím a výnosům investorů druhé smluvní strany zacházení ne méně příznivé, než které poskytuje investicím nebo výnosům svých vlastních investorů.

Článek IV

Výjimky

Ustanovení této Dohody nebudou vykládána tak, aby zavazovala jednu smluvní stranu poskytovat investorům druhé smluvní strany stejně příznivé zacházení, výhody nebo výsady vyplývající z:

- a) jakékoliv existující nebo budoucí dohody vytvořené v rámci zóny volného obchodu nebo celní unie;
- b) jakékoliv mnohostranné dohody o vzájemné hospodářské pomoci, integraci nebo spolupráci, jejíž je smluvní strana členem nebo se jím může stát;
- c) jakékoliv dvoustranné úmluvy včetně celní dohody, která obsahuje ustanovení obdobná těm, která jsou uvedena v písmenu b) shora, platné v den vstupu této Dohody v platnost; nebo
- d) jakékoliv existující nebo budoucí úmluvy týkající se daní.

Článek V

Náhrada za ztráty

Investorům jedné smluvní strany, kteří utrpí ztráty na svých investicích nebo výnosech na území druhé smluvní strany v důsledku ozbrojeného konfliktu, výjimečného stavu nebo občanských nepokojů na tomto území, bude poskytnuto touto druhou smluvní stranou, pokud jde o navrácení, odškodnění, náhradu nebo jiné vypořádání, zacházení ne méně příznivé, než jaké je poskytováno jeho vlastním investorům nebo investorům kteréhokoliv třetího státu. Pokud to bude možné, platby uskutečněné podle tohoto článku budou adekvátní, efektivní a budou provedeny bez prodlení.

Článek VI

Vyvlastnění

Investice nebo výnosy investorů druhé smluvní strany nebudou znárodněny, vyvlastněny nebo podrobeny jinému opatření majícímu účinek obdobný jako znárodnění nebo vyvlastnění (dále jen „vyvlastnění“) na území druhé smluvní strany, kromě případů provedených ve veřejném zájmu, na základě zákona, nediskriminačním způsobem a za předpokladu, že takové vyvlastnění je spojeno s okamžitou, adekvátní a efektivní náhradou. Taková náhrada bude vycházet ze skutečné hodnoty investice v době vyvlastnění, bude splat-

ná od data vyvlastnění při použití běžného obchodního úroku, bude zaplacená bez prodlení a bude skutečně provedena a volně převoditelná. Dotčený investor bude mít právo, v souladu s právním řádem smluvní strany, která vyvlastnění provedla, na okamžité přezkoumání případů a ohodnocení své investice soudním nebo jiným nezávislým orgánem této strany, v souladu s principy stanovenými v tomto článku.

Článek VII

Převod prostředků

(1) Každá smluvní strana zaručí investorovi druhé smluvní strany neomezený převod investic a výnosů. Bez jakéhokoliv dalšího omezení každá smluvní strana také zaručí investorovi neomezený převod:

- (i) částek na splacení půjček vztahujících se k investici;
- (ii) výtěžků z celkové nebo částečné likvidace jakéhokoliv investice;
- (iii) mezd a ostatních odměn, které náležejí občanům jedné smluvní strany, kteří obdrželi povolení k práci v souvislosti s investicí na jejím území;
- (iv) jakéhokoliv náhrady náležející investorovi na základě článků V nebo VI této Dohody.

(2) Převody budou provedeny bezodkladně, ve směnitelné měně, ve které byl kapitál původně investován nebo v jiné směnitelné měně, na které se investor a příslušná smluvní strana dohodnou. Pokud investor nebude souhlasit s jiným postupem, budou převody prováděny kursem platným k datu převodu.

Článek VIII

Postoupení práv

(1) Jestliže smluvní strana nebo kterákoliv její agentura poskytne platbu kterémukoliv z jejích investorů podle záruky nebo pojistné smlouvy vztahující se k investici, druhá smluvní strana uzná platnost postoupení jakéhokoliv práva nebo nároku, který měl investor, ve prospěch této smluvní strany nebo agentury.

(2) Smluvní strana nebo kterákoliv její agentura, která vstoupila do práv investora v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, bude mít za všech okolností stejná práva, jako měl investor pokud jde o dotčenou investici a z ní vyplývající výnosy. Taková práva mohou být uplatněna smluvní stranou nebo jakoukoliv její agenturou nebo investorem, jestliže smluvní strana nebo kterákoliv její agentura ji k tomu oprávní.

Článek IX

Řešení sporů mezi investorem a přijímající smluvní stranou

(1) Každý spor mezi jednou smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany týkající se účinků provedených opatření první smluvní strany do řízení, využívání, užítku nebo nakládání s investicí uskutečnou investorem, a zvláště, ale ne výlučně, týkající se vyvlastnění podle článku VI této Dohody nebo převodu prostředků podle článku VII této Dohody, bude, pokud možno, řešeny mezi nimi přátelsky.

(2) Pokud spor nebude vyřešen přátelsky do šesti měsíců ode dne zahájení sporu, může být investorem předložen rozhodčímu soudu.

(3) V takovém případě bude spor řešen podle Rozhodčích pravidel Komise Organizace spojených národů pro mezinárodní právo obchodní, v tehdy platném znění.

Článek X

Konzultace a výměna informací

Na žádost jedné smluvní strany druhá smluvní strana bude okamžitě souhlasit s konzultacemi o výkladu a použití této Dohody. Na žádost jedné smluvní strany budou vyměněny informace o zákonech, nařízeních, rozhodnutích, správních úkonech nebo postupech nebo politice druhé smluvní strany, které se mohou týkat investic upravených touto Dohodou.

Článek XI

Spory mezi smluvními stranami

(1) Každý spor mezi smluvními stranami týkající se výkladu nebo použití této Dohody bude, bude-li to možné, řešen přátelsky konzultacemi.

(2) Pokud spor nemůže být řešen konzultacemi, bude na žádost jedné ze smluvních stran předložen rozhodčímu soudu k rozhodnutí.

(3) Rozhodčí soud bude vytvořen pro každý jednotlivý spor. Do dvou měsíců od obdržení žádosti o arbitráž diplomatickou cestou, každá smluvní strana jmenuje jednoho člena rozhodčího soudu. Tito dva členové poté vyberou občana třetího státu, který, po schválení oběma smluvními stranami, bude jmenován předsedou rozhodčího soudu. Předseda bude jmenován do dvou měsíců od data jmenování ostatních dvou členů rozhodčího soudu.

(4) Jestliže nezbytná jmenování nebudou provedena ve lhůtách stanovených v odstavci 3 tohoto článku,

každá ze smluvních stran může, pokud není dohodnuto jinak, požádat předsedu Mezinárodního soudního dvora, aby provedl nezbytná jmenování. Jestliže je předseda občanem některé smluvní strany nebo mu jiná okolnost brání ve výkonu takové funkce, bude požádán o provedení nezbytných jmenování místopředseda. Pokud by místopředseda byl občanem některé smluvní strany nebo by mu ve výkonu takové funkce bránila jiná okolnost, bude vyzván k provedení nezbytných jmenování ten věkem nejstarší člen Mezinárodního soudního dvora, který není občanem žádné ze smluvních stran.

(5) Rozhodčí soud stanoví vlastní procesní pravidla. Rozhodčí soud rozhoduje většinou hlasů. Takové rozhodnutí je závazné pro obě smluvní strany. Pokud není dohodnuto jinak, rozhodnutí rozhodčího soudu budou vydána do šesti měsíců od jmenování předsedy podle odstavců 3) a 4) tohoto článku.

(6) Každá smluvní strana ponese výlohy za svého člena soudu a výlohy za vlastní zastoupení v rozhodčím řízení; výlohy předsedy a ostatní výlohy ponese obě smluvní strany rovným dílem. Rozhodčí soud však může ve svém rozhodnutí určit, že větší část výloh ponese jedna ze smluvních stran, a toto rozhodnutí je pak pro obě smluvní strany závazné.

Článek XII

Ostatní mezinárodní dohody

Jestliže je některá otázka upravená současně touto Dohodou a jakoukoliv jinou mezinárodní dohodou, kterou jsou obě smluvní strany vázány, nic v této Dohodě nebrání investorovi jedné smluvní strany, aby

Za vládu
České a Slovenské
Federativní Republiky:
Jiří Dienstbier v. r.

se na jeho investici na území druhé smluvní strany vztahoval nejvýhodnější režim.

Článek XIII

Použití Dohody

Tato Dohoda se vztahuje na všechny investice uskutečněné investorem jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany počínaje dnem 1. ledna 1955.

Článek XIV

Vstup v platnost

(1) Každá smluvní strana písemně oznámí druhé smluvní straně splnění požadovaných ústavních náležitostí na jejím území pro vstup v platnost této Dohody. Tato Dohoda vstoupí v platnost dnem pozdějšího z obou oznámení.

(2) Tato Dohoda zůstane v platnosti, dokud některá smluvní strana písemně neoznámí druhé smluvní straně svůj úmysl ji ukončit. Oznámení o ukončení platnosti této Dohody nabude účinnosti jeden rok po jeho obdržení druhou smluvní stranou. Pro investice uskutečněné před datem, kdy oznámení o ukončení platnosti této Dohody nabylo účinnosti, ustanovení článků I až XIII této Dohody zůstanou v platnosti ještě po dobu 15 let.

Dáno v Praze dne 15. listopadu 1990 ve dvojím vyhotovení, každé v jazyce českém, anglickém a francouzském, přičemž každé z těchto tří znění má stejnou platnost.

Na důkaz toho níže podepsaní, k tomu náležitě zmocnění svými vládami, podepsali tuto Dohodu.

Za vládu
Kanady:
John Clark v. r.

OPATŘENÍ
FEDERÁLNÍCH ORGÁNŮ A ORGÁNŮ REPUBLIK

Oznámenie o uložení kolektívnych zmlúv vyššieho stupňa

Ministerstvo práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky

oznamuje, že v súlade s ustanovením § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní a § 2 vyhlášky Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky č. 49/1991 Zb. o ukladaní kolektívnych zmlúv vyššieho stupňa, sprostredkovateľoch a rozhodcoch a o ďalšej úprave konania, boli na Ministerstve práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky od 13. 4. 1992 do 29. 5. 1992 uložené tieto kolektívne zmluvy vyššieho stupňa:

1. Kolektívna zmluva vyššieho stupňa na rok 1992 uzavretá dňa 17. 1. 1992 jej mzdová časť 11. 3. 1992 medzi Federálnym odborovým zväzom pracovníkov baní, geológie a naftového priemyslu
a
Zväzom hutníctva, geológie, magnezitového a rudného priemyslu SR
2. Dodatok č. 1 zo dňa 11. 3. 1992 ku kolektívnej zmluve vyššieho stupňa uzavretej na rok 1992 medzi Federálnym odborovým zväzom pracovníkov baní, geológie a naftového priemyslu
a
Zväzom hutníctva, geológie, magnezitového a rudného priemyslu SR
3. Kolektívna zmluva vyššieho stupňa na rok 1992 uzavretá dňa 13. 3. 1992 medzi Slovenským odborovým zväzom pracovníkov dopravy, cestného hospodárstva a automobilového opravárenstva
a
Združením automobilového opravárenstva Slovenska
4. Kolektívna zmluva vyššieho stupňa na rok 1992 uzavretá dňa 20. 3. 1992 medzi Slovenským odborovým zväzom pracovníkov dopravy, cestného hospodárstva a automobilového opravárenstva
a
Zamestnávateľskými organizáciami Technických služieb mesta Bratislavy, Odvozu a likvidácie odpadu Bratislava a Osvetlenia mesta Bratislavy
5. Kolektívna zmluva vyššieho stupňa na rok 1992 uzavretá dňa 18. 3. 1992 medzi Slovenským odborovým zväzom dopravy, cestného hospodárstva a automobilového opravárenstva
a
Združením podnikateľov cestných stavieb Slovenska zastupujúcim zamestnávateľské organizácie cestných stavieb
6. Kolektívna zmluva vyššieho stupňa na rok 1992 uzavretá dňa 17. 4. 1992 medzi Slovenským odborovým zväzom pracovníkov dopravy, cestného hospodárstva a automobilového opravárenstva
a
Zamestnávateľskými organizáciami dopravných podnikov v SR zastúpenými štatutárnym zástupcom Dopravného podniku mesta Bratislavy, Košíc a Prešova
7. Kolektívna zmluva vyššieho stupňa na rok 1992 uzavretá dňa 24. 3. 1992 medzi Federálnym odborovým zväzom chémie a príbuzných odvetví
a
Zväzom chemického a farmaceutického priemyslu Slovenskej republiky
8. Kolektívna zmluva vyššieho stupňa na rok 1992 uzavretá dňa 16. 3. 1992 medzi Federálnym odborovým zväzom energetikov
a
Zväzom zamestnávateľov energetiky Slovenska

9. Dodatok zo dňa 4. 5. 1992 ku kolektívnej zmluve vyššieho stupňa uzavretej na rok 1992 medzi Slovenským výborom OZ Stavba
a
Zväzom stavebných podnikateľov Slovenska
10. Odvetvová kolektívna zmluva vyššieho stupňa na rok 1992 uzavretá dňa 24. 3. 1992 medzi Slovenským odborovým zväzom pracovníkov textilného, odevného a kožiarskeho priemyslu
a
Zväzom priemyslu Slovenskej republiky - Asociáciou textilného a odevného priemyslu a Odvetvovým zväzom kožiarskeho a obuvníckeho priemyslu
11. Dodatok zo dňa 1. 4. 1992 k Odvetvovej kolektívnej zmluve vyššieho stupňa uzavretej na rok 1992 medzi Slovenským odborovým zväzom pracovníkov textilného, odevného a kožiarskeho priemyslu
a
Zväzom priemyslu Slovenskej republiky - Asociáciou textilného a odevného priemyslu a Odvetvovým zväzom kožiarskeho a obuvníckeho priemyslu
12. Kolektivní smlouva vyššího stupně na rok 1992 uzavřená dne 23. 4. 1992 mezi Českomoravským odborovým svazem pracovníků služeb
a
Slovenským odborovým zväzom pracovníkov služieb
a
Svazem průmyslu druhotných surovin ČSFR
13. Kolektivní smlouva vyššího stupně na rok 1992 uzavřená dne 28. 4. 1992 mezi Federálním odborovým svazem pracovníků Československé armády
a
Zaměstnavatelským svazem státních podniků resortu FMO
14. Dodatok č. 1 zo dňa 24. 4. 1992 ku kolektívnej zmluve vyššieho stupňa uzavretej na rok 1992 medzi Odborovým zväzom pracovníkov poľnohospodárstva na Slovensku
a
Poľnohospodárskym zamestnávateľským zväzom Slovenskej republiky
15. Kolektívna zmluva vyššieho stupňa na rok 1992 uzavretá dňa 6. 3. 1992 medzi Slovenským odborovým zväzom pracovníkov služieb
a
Slovenským zväzom podnikateľských subjektov miestnej výroby a služieb
16. Kolektivní zmlouva vyššího stupně na rok 1992 uzavřená dňa 4. 3. 1992 medzi Slovenským odborovým zväzom pracovníkov služieb
a
Združením bytových podnikov SR.

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční zálohované předplatné činí 540,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011 - Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohledací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku, pokud žádný požadavek neuplatníte, zůstává odběr v nezměněném stavu i pro nadcházející ročník. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamacie je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41 až 9, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 53 38 41-9 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách knihkupectví: Olomouc, nám. Míru 5, Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilony - Ostrava, Holarova 14 - Nový Jičín, 28. října 10 - Plzeň, Admína, spol. s r. o., Škroupova 18.